Sosyalist

KURUCUSU : Dr. HİKMET KIVILCIMLI
SAYI : 46 1 Kasım 1977 Salı FİATI : 300 Krş.

DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ!

Halk Cephesi Tartışmalarında Yeni Bir Adım:

SOSYALİSTLER ARASI FORUM YAPILIYOR

● VATAN PARTİSİ ve TÜRKİYE EMEKÇİ PARTİSİ'nin ortaklaşa düzenledikleri «TÜRKİYE SOLUNUN DURUMU VE CEPHE» konulu SOSYALİSTLER ARASI FORUM'a konuşmacı olarak, SDP, TİP, TSİP, «BİRİKİM», «DEVRİMCİ DERLENİŞ», «DEVRİMCİ YOL», «EMEĞİN BİRLİĞİ», «KURTULUŞ SOSYALİST DERGİ», «ÖZGÜRLÜK YOLU», «ÜLKE», «ÜRÜN», çağrılmışlardır. Bütün Demokratik Yığın Örgütlerinin davetli olduğu Forum, Halka açık olarak, 13 Kasım Pazar günü, saat: 10.00'da, İstanbul Tepebaşı Gazinosunda yapılacaktır.

Bugüne kadar dergi sayfalarında kalan tartışmalar, düzenlenen bu Forum'la bir sıçrama yapmaktadır. Tartışmaların başı boşluktan, gelişi güzellikten kurtarılması ancak böyle mümkün olabilecektir. Ancak, hiç bir gerçek sosyalistin tartışmak için tartışmayacağı açıktır. Her tartışma pratiğe ışık tutucu ve aydınlatıcı kararlarla taçlanmalıdır. Bu Forum'un, bu anlamda ilk adım olarak öneminin ve gereğinin bilincinde olarak başarılı geçmesini ve HALK CEPHESİNİN ÖZÜ OLAN SOSYALİSTLER ARASI BİRLİĞİN gerçekleşmesini sağlayacak bir platform olmasını diliyoruz.

SOSYALİSTLER ARASI FORUM'A NASIL GELİNDİ?

Vatan Partisi, 9.9.1977 tarihinde Sosyalist Partilere birer mektup göndererek, Halk Cephesi üzerine yürütülen tartışmaları belirli bir düzene sokmak için ortakça düzenlenebilecek bir konferans'ı görüşmek üzere ortak görüşmeye çağırdı. Davet mektubunda şöyle deniyordu:

«Sayın ....

Son zamanlarda Sosyalist ortamımızın üzerinde tartışmalarını yoğunlaştırdığı sorunun: Emperyalizme ve gericiliğe karşı bir Halk Cephesi örgütleme sorunu, olduğunu biliyorsunuz. Konu ile en yakından ilgili olan Sosyalistler ve Proleterya olmakla birlikte sorun bütün Türkiye Halkının, bütün yurtseverlerin ortak meselesidir. Bu bakımdan tartışmaların Sosyalist ortamı aşıp, bütün yurtsever ve demokrat güçleri sarması olağandır.

Belirli bir sorunun belirli bir süre tartışılması yararlı olabilir. Bugünkü şartlarda, Emperyalizme karşı Halk Cephesi örgütleme meselesinin tartışılması, meselenin aydınlığa, sosyalist ve demokrat çevrelerin bilincine çıkması açısından yararlıdır. Bir kimsenin, yürekten inanmadığı bir fikir veya dava uğruna fedakârca savaşacağını düşünmek kendi kendini aldatmaktır. Onun için, sorunun kafalarda aydınlığa çıkarılması, bilinçlere yerleştirilmesi öncelikle önem taşır. Ancak, meselelerin hepden son noktasına kadar tartışma ile hal edileceğini düşünmenin de, diyalektik bir düşünme tarzı olmadığı açıktır. Hayat çok zengin ve çözümleyicidir.

Fakat bu gün cephe sorununu tartışma aşamasındayız. Ancak tartışmaların başı boşluktan, gelişi güzellikten kurtarılması gerekir. Tartışmalar en kısa zamanda Sosyalist Partilerimizin bilinçli müdahalesi ve kollektif aksiyonu ile disiplin altında belirli bir çerçeve içinde yapılarak kararlar almaya yönelmelidir. Hiç bir gerçek Sosyalist tartışmak için tartışmaz. Her tartışma pratiğe ışık tutmalı ve yolu aydınlatmalıdır.

Vatan Partisi İttifaklar ve Cephe konusundaki görüşlerini, partinize daha önce bildirmişti. Şu kadarını belirtmekle yetineyim; Vatan Partisi, Emperyalizme ve gericiliğe karşı Cephe örgütlemede, Sosyalist partilerimizin Tarihi bir görevi olduğu kanısındadır. Bu görevi yerine getirebilmek için Sosyalist partilerimizin yek vücut olması gerekir. Sosyalist partilerin Birliğinin kurulamaması, Emperyalizme karşı Devrimci Cephenin örgütlenmesini zaafa uğratan temel faktördür.

Bu kadar büyük görevleri olan Sosyalist partilerimizin, Cephe tartışmalarını bir yoluna koymaları, somut karar alıcı biçimlere kavuşturmaları gerekir. Vatan Partisi, Cephe tartışmalarının disiplin altında yürütülebileceği ve ileri kararların alınabileceği bir Form bir biçim olarak Sosyalistler arası Konferansı düşünüyor. Ancak daha değişik, orijinal ve yaratıcı Biçimlerde bulunabilir. Vatan Partisi Sosyalist partilerle bir araya gelmeyi, düşünce ve önerileri karşılıklı olarak tartışmayı ve kararlaştırılacak bir biçimi (Konferans, Açık oturum vb.) ortakça örgütlemeyi düşünmektedir. Bütün bunları daha geniş bir şekilde görüşmek üzere, Partinizi 19.9.1977 günü saat 14.00'de Vatan Partisi Genel Merkezine davet ediyorum. Bu toplantıya diğer üç Sosyalist partide davetlidir. Devrimci selâmlarımı sunarım.

Vatan Partisi
Genel Başkanı
Mehmet Özler»

Bu çağrıya, TEP ve SDP katıldılar. Bu toplantıda Vatan Partisi toplantıyı düzenlemekteki amacını açıkladı. SDP temsilcisi, diğer iki Parti gelmediğinden toplantıda SDP adına konuşma yapamıyacaklarını bildirdi. «Prensipçe 5 sosyalist Parti bir araya gelmeden görüşmelere katılmama» kararlarını açıkladılar. Ancak, düzenlenecek bir konferansa konuşmacı gönderebileceklerini de

(Devamı 3. Sayfada)

Buhran ve Sosyalistlerin Görevi

Bir süreden beri AP saflarında süre gelen huzursuzluk, bir milletvekilinin AP'den iki bakanın hükümetten istifa etme aşamasına gelmiş bulunmaktadır. Gerek AP içinden, gerekse AP dışından Demirel'e yapılan eleştiriler bir noktada toplanmaktadır: AP, MC hükümetini bırakıp, CHP ile bir koalisyona gitmelidir. Başından bir 27 Mayıs deneyi geçmiş eski demokratlar, tecrübelerini aktararak Demirel Grubunu ikna etmeye uğraşıyorlar.

CHP, AP saflarındaki mırıldanmalara ve işveren çevrelerindeki kıpırdanmalara bakarak MC'nin kendiliğinden dağılacağı ve kendisine bir iktidar fırsatının doğacağını umuyor. Finans-kapitale yaranmak için, kendi kendini nötralize edip, sosyalistlere küfrediyor. Parlamenter demokrasinin tapınağı «yüce meclis» aylar geçtiği halde bir türlü başkanını seçemiyor. O pek göklere çıkarılan «Parlamenter Demokrasinin» nemenem bir şey olduğu halkın gözüne daha da batıyor.

İşveren çevreleri sürekli toplantılar yaparak bir yandan hükümetin aldığı ekonomik tedbirlerin yetersizliğinden yakınıyorlar, bir yandan üç başlı koalisyonla bu dönemin aşılamayacağını tartışıp, yeni hükümet alternatifleri üzerinde duruyorlar. Finans-kapitalistlerimiz tedbirleri yetersiz bulurlarken, yeni devalüasyonlar yapılmasını, yeni vergiler konmasını, işçilerin ve dar gelirli yurttaşların gelirlerinin dondurulmasını istiyorlar. Yeni hükümet alternatiflerini görüştüklerine göre, bugünkü hükümeti gözden çıkarmışlar gibi: MC ile buhran döneminin aşılabileceğinden pek emin değiller.

AP saflarındaki hoşnutsuzluğun, meclisin başsız kalmasının, hükümetten istifaların, işverenlerin yeni hükümet alternatifleri aramasının sebebi Ekonomik ve Politik Buhrandır. Türkiye'nin aylardır içinde bulunduğu Buhran, toplumun yeni katlarını sarmıştır. Hükümet kurulalı dört ay olduğu halde, Uluslararası Para Fonu'ndan 45 milyon dolar alabilmiştir. Döviz yokluğundan, ithalât felç olmuş, başta otomobil sanayi olmak üzere ithalâta bağlı pek çok fabrika kapanmaya başlamıştır. Grevler ve lokavtlar hızla yükseliyor. İşsizlik ve pahalılık çığ gibi büyüyor. İşçiler ve çalışan yığınlar her geçen gün hareketleniyor.

Parababaları buhranı atlatabilirler mi? Veya Buhran Devrime dönüştürülemez mi? Buhranı atlatabilmek için finans-kapitalistler «Kuvvetli Hükümet» öneriyorlar. Parababalarının «Kuvvetli Hükümetten» murad ettikleri ya AP-CHP koalisyonu ya da Anayasa ve kanunların rafa kaldırıldığı Açık Faşist bir diktatörlük. Geçmiş olaylardan ders çıkaran finans-kapitalistler, bir AP-CHP koalisyonu ister görünüyor. Fakat, AP'de yönetimi elinde tutan Demirel ve grubu AP-CHP koalisyonu için, hükümeti bozmak istemiyor. «Kendisinin ipten bile korkmadığını söyleyen» Demirel, açıkça «AP, CHP ile koalisyon yapamaz» diyor. Demirel buhran dönemini CHP ile iktidar paylaşmadan, CHP'ni nötralize ederek veya hükümetin destekçisi haline getirerek aşmak istiyor. Demirel'in taktiği bu. Yakın gelecekte Demirel ve grubunun AP yönetiminden düşeceği veya AP'den önemli bir kopma olacağı görünmüyor. O zaman bugün hükümetin, AP tarafından, Demirel tarafından bozulacağını düşünmek gerçekçi olmasa gerek.

(Devamı 3. Sayfada)

Mogadişu ve Stammheim Cinayetleri

Geçtiğimiz günlerde dünya kamuoyu Alman Emperyalizminin yeni bir oyununu izledi. Emperyalizmin sınangılı kiralık katili Alman finans-kapitali, bütün emperyalist canavarların alkışları arasında tereyağından kıl çekercesine cinayetler işledi. Alman finans-kapitalinin ağızları açık bırakan başarı(!)sı, «hür-yayın»ın sis perdesi altında B-C (Bakteri-Kimya) silahlarının bir denemesi oldu. Dünya kamuoyu, bu cinayet şebekesinin Lufthansa uçağını kurtarırken (!) gösterdiği canice başarı(!)yı izlerken, cezaevinde hücrelerinde mahpus üç gerillanın, «intihar» süsü verilerek katledildikleri açıklandı.

Böylece Alman finans-kapitali, bir taşla birçok kuşu vurmuş oldu. Bir yanda başına belâ olmuş gerilla liderlerinden kurtulurken, bir yandan B-C silahlarını deneme fırsatını bulmuş ve en önemlisi, cinayet işlemedeki ustalığını bütün emperyalistlere alkışlatarak, Avrupa milletlerinin başına jandarma yazılmasını, bileğinin hakkına kazandığını is patladı!

Sonuçta «Alman Mucizesi»ne artık herkes inanmış oldu!

Bu «Alman Mucizesi»nin ne menem şey olduğunu Dr. Hikmet Kıvılcımlı şöyle açıklıyor:

«Ve bu Alman Mucizesi değil, Uluslararası finans-kapitalin kendi eliyle ördüğü Alman çorabıdır. Dünya emperyalistleri ne denli öğünseler yeridir, kendi bombaları ile yıktıkları Alman finans-kapitalini, kendi sermayeleriyle eskisinden beş beter kurmuşlardır.

«Niçin yıktılar? Avrupa milletlerinin başına jandarma yazacağız, Sovyetlerin başına bela edeceğiz, sosyalizmi bin yıl geri attıracağız diye şımarttıkları Alman Emperyalizmi, daha dişine göre bulduğu Batı Emperyalistlerine peşin saldırdığı için. Niçin yeniden kurdular? Gene Avrupa milletlerinin başına jandarma yazmak için; Sovyetlerin başına bela salmak için, dünyada sosyalizmi bin yıl geri attırmak için...» **(Dr. H. Kıvılcımlı, Deccal Nasıl Kapımızı Çalıyor? s. 12-13).**

İşte Alman finans-kapitalinin cinayet şebekelerinin hoyratlığının, saldırganlığının ve başarı(!)sının sebebi budur.

Alman finans-kapitali, devletinin terörcü saldırıları yetmiyormuş gibi şimdi artık düzene başkaldırmış çetelere karşı sivil cinayet şebekeleri de oluşturmakta. Alman halkı, «hür yayın»ın başarısı ile sersemе çevrilmiş vaziyette polis baskınlarını, aramalarını izliyor; muhbirliğe yazdırılıp, «demokrat» liderlerine, «demokrasi»nin korunması için daha bir bağlanıyor. Koparılan yaygaralarla Alman toplumu Naziliğin hortlatılmasına destek yapılmak isteniyor.

Ama ne yaparsa yapsın, Alman finans-kapitali gene de cinayetlerini, terörcülüğünü, saldırganlığını gizleyemiyor. En kanlı «özel» komando baskınlarını uygulayan, en gaddarca cinayetleri gözünü kırpmadan işleyen Alman finans-kapitali, Emperyalizmin sınangılı kiralık katili olduğunu göstermezlik edemiyor.

IMF ÇIKMAZI

IMF heyeti tekrar Türkiye'ye geldi. 15 gündür Türkiye «yetkili»leriyle pazarlığını sürdüren IMF heyetinin, 15 gün daha Türkiye'de kalacağı açıklandı. Demek IMF heyeti ile «yetkili»lerimizin uzlaşamadığı konular var, bu da görüşmeleri uzatıyor.

Görüşme konusu belli: Aşırı vurgun ve sömürüyle bunalıma soktukları ekonomiyi suni teneffüsle yaşatabilmek için, yerli parababalarımız emperyalist efendilerinden dolar-kredi dileniyorlar. Emperyalist efendiler, verecekleri dolar-kredi için garanti ister, onun güvenliğinin sağlanmasını ister. Bunun için de IMF vasıtasıyla bir takım şartlar öne sürer. Nedir bu şartlar? İktisadî devlet teşekküllerinin mal ve hizmetlerine zam yapılması, yüksek oranda devalüasyon yapılması, ekonomik yatırımların kısılması, ücret artışlarının durdurulması, sosyalistlerin, ilericilerin, yurtseverlerin susturulması, kısacası halkın yoksulluk ve sefalet mengenesinde gittikçe daha fazla sıkılması.

Egemen parababalarımız, kredi sağlayabilmek için emperyalist efendilerinin bu şartlarını kölece uygulamaktan hiç çekinmezler. Ancak hayat, onlara bazı sorumlulukları da yatmaktadır. Onlar bu istekleri yerine getirdiklerinde her an patlamaya hazır barut fıçısı haline gelmiş halkın tepkisini hesaba katmak zorundadırlar. Çünkü bu, onların sonları demektir. İşte IMF heyeti ile uzlaşmazlık, görüşmelerin uzaması buradan kaynaklanmaktadır.

Bilindiği gibi IMF heyeti bir ay kadar önce de Türkiye'deydi, görüşmeler yapmıştı. Yüzde 300-400'e kadar varan zamlar, önce % 6, sonra % 10 oranında devalüasyonlar o dönemde yapıldı. Ancak, uluslararası para kuruluşları, bu «tedbir»lerin yeterli olduğu kanaatinde değil. Bunlar yetmez, daha fazla oranda devalüasyon yapmalısınız, işçi ve me-

(Devamı 3. Sayfada)

BÜYÜK EKİM SOSYALİST DEVRİMİ 60. YILINDA

Sovyet İktidarı Nedir?

V. İ. LENİN

Sovyet iktidarı nedir? Ülkelerin bir çoğunda daha hâlâ anlanmak istenmiyen ya da anlaşılamıyan bu yeni iktidarın yapısı nedir? Bütün ülkelerin İşçilerini gitgide daha çok çeken şey; eskiden şu ya da bu biçimde zenginler veya kapitalistler tarafından yönetilen Devletin, bugün, bizzat kapitalizm tarafından ezilen sınıflarca, ilk defa geniş ölçüde yönetilmesi olmaktadır. En demokratik, en özgür cumhuriyetlerde bile, sermayenin hakimiyeti varoldukça, toprak özel mülk olarak kaldıkça, Devlet her zaman onda dokuzu kapitalistlerden ya da zenginlerden oluşan bir ufak azınlık tarafından yönetilir.

Dünyada ilk defa Devlet iktidarı bizde, Rusya'da, sömürücülere yer verilmeksizin, sadece işçilerin, sadece emekçi köylülerin, kitle örgütlerini, sovyetleri oluşturması ile vücut bulmuştur; ve bütün devlet iktidarı işte bu sovyetlere geçirilmiştir. İşte bu nedenden, bütün ülkelerin burjuvazilerinin temsilcileri Rusya üzerine iftiralar yağdırmalarına rağmen, «Sovyet» kelimesi, bütün dünyada sadece anlaşılabilir bir kelime durumuna gelmemiş, fakat aynı zamanda işçilerce, bütün emekçilerce değerli bir kelime durumuna gelmiştir. Ve işte bu nedenden, farklı ülkelerde komünizmin taraftarları bütün baskıların konusu olmalarına rağmen, Sovyet iktidarı bütün yeryüzünde mutlaka kaçınılmaz olarak ve yakın bir gelecekte zafere ulaşacaktır.

Sovyet iktidarının örgütlenmesinde daha henüz bir çok hata olduğunu biliyoruz. Sovyet iktidarı harika bir tılsım değildir. Geçmişin hatalarını, okuma-yazma bilmezliğini, kültürsüzlüğünü, barbar bir savaşın mirasını, yağmacı bir kapitalizmin mirasını tek bir darbede iyileştiremez. Fakat buna karşılık, sosyalizme geçişi sağlar. Ezilenlerin ayağa kalkmalarını, devletin tüm yönetimini, ekonominin tüm yönetimini, üretimin tüm yönetimini gitgide daha çok ellerine almalarını sağlar.

Sovyet iktidarı, çalışan kitlelerce keşfedilmiş sosyalizm yoludur, o halde bu emin bir yoldur, yenilemez bir yoldur.

(1919 Martının sonunda söylenmiş ve 18 No'lu «Pravda»da 21 Ocak 1928'de yayınlanmıştır.)

6 Kasım 1917 'de Bolşevik Partisinin önderliğinde Rus işçi sınıfı bir daha bırakmamacasına burjuvazinin elinden siyasi iktidarı aldı. Sosyalist Devrimi gerçekleştirdi. Dünyanın altıda birinde, insanın insanı sömürmediği bir düzen kuruldu.

Dünyada ilk muzaffer sosyalist devrimin gerçekleştirildiği Çarlık Rusyası 1917 Ekim Devriminden önce 20. y.y.'ın başında iki devrim yaşadı. Bunlardan birincisi 1905 Devrimi, ikincisi Şubat 1917 Devrimi idi.

1905 Devrimi, yenilgi ile sonuçlandı. Ama yığınların devrimci atılımları, gösterileri, barikat savaşları, siyasî grevleri ile bu devrim 1917 Ekim Devriminin bir «provası» idi. 1905 Devriminde işçi sınıfı öncülüğünde işçi-köylü ittifakı SOVYETLER biçiminde ortaya çıktı. Devrim içinde işçi-köylü ve asker yığınları Rusça'da SOVYET kelimesi ile ifade edilen meclisler oluşturdular. Müstebit çarlığın ve işveren sınıfının halkı temsil etmeyen parlamentolarına karşı, işçi-köylü ve askerlerin iktidar organları olan, onları lâyıkıyla temsil eden Sovyetleri hayata geçirdiler.

1905 Devrimi yenilgiyle sonuçlandı. Devrimi Karşı-Devrim izledi. İşçi sınıfı, yoksul köylülük ve ezilen milletler üzerindeki baskı ve sömürü daha da yoğunlaştırıldı. Başta Rus işçi sınıfının önderi Bolşevik Partisi olmak üzere tüm devrimci ve demokrat örgütler ağır baskı ve gizlilik şartları altında çalışmaya zorlandı.

1914 yılında başlayan I. Emperyalist Dünya Savaşına Çarlık Rusyası da katıldı; emperyalist amaçlarını gerçekleştirmek için işçi ve köylüleri ölüme gönderdi. Rus işçi

(Devamı 3. Sayfada)

MAHALLİ SEÇİMLER ÜZERİNE

Mahalli seçimler yaklaşırken, geçen Genel Seçimlerde olduğu gibi Sosyalistler yine dağınık bir biçimde bu seçimlere hazırlanmaktadır. Genel seçimlerde Vatan Partisi «Seçim Bloku» şiarını atmış ve gazetemiz bu şiarı benimsemişti. Genel Seçimlere ilişkin VP Merkez Komitesi kararını, 31, 35 sayılı Sosyalist'lerde yayınlamıştık. Bu sayımızda da, genel seçimlerdeki devrimci taktiğini bu seçimler için de sürdüren Vatan Partisi'nin Merkez Komite kararını aynen yayınlıyoruz. Bu aynı zamanda diğer Sosyalist'lere bir çağrı anlamını da taşımaktadır. Güncel görevimiz olan Halk Cephesi yolunda SOSYALİSTLERİN BİRLİĞİNİ sağlamak için somut adımlar sıklaşırken, bir yandan da ortak iş yapmak, eylemde birliği sağlamak için, çabalarımızı yoğunlaştırmalıyız. Önümüzdeki seçimlere bu ortak çabayla girildiğinde, şüphesiz kaybeden sosyalistler ve halk olmayacaktır.

VATAN PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ KARARI :

Partimizin yeniden örgütlendiği 1977 yılı başından bu yana, ikinci defa seçimlerle karşılaşmaktayız. 5 Haziran Genel Seçimlerinde uyguladığımız taktik doğru olmasına rağmen, gerek dışımızdaki sosyalist akımların, gerekse CHP'nin olumsuz tutumları neticesi bütün boyutları ile hayata geçirilemedi.

Ancak bu olumsuz sonuç, bizim bu doğru taktiği uygulamamıza engel değildir, aksine gerekli kılmaktadır. İttifaklar probleminin bütün şiddeti ile dayattığı günümüzde, bu taktik daha da gerekli olmaktadır. Öyleyse denilebilir ki, bu Belediye ve Muhtarlık seçimlerinde de aynı taktiği uygulayacağız ve gene Seçim Bloku şiarını atacağız.

Savunduğumuz Seçim Bloku'nun ilk şartı, sosyalist ittifaktır. Sosyalistler arası ittifak sağlandığında, CHP'ne seçim bloku önerisi kollektifçe götürülecektir. CHP bu öneriyi kabul etmediğinde, sosyalist adayların kazanacağı yerlerde sosyalistleri, diğer yerlerde CHP adaylarını destekliyeceğiz. Geçen genel seçimlerde olduğu gibi, bu seçimlerde de sosyalistler arası ittifakı sağlayamazsak, bu devrimci taktiğimizi tek başımıza uygulayacağız. Kazanabileceğimiz yerlerde kendi adaylarımızı çıkaracağız. Kendimiz aday çıkaramadığımız yerlerde kazanma şansı olan en ilerici adayları belirliyerek o adayların seçilmesi için çalışacağız. Aksi durumda ise, MC partilerine karşı CHP'nin kazanması için yardım edeceğiz.

Bütün bu taktik uygulamalar için de propaganda ve ajitasyon özgürlüğümüzü koruyarak, bir yandan, gericiliğe karşı, halkın devrimci potansiyelinin yükseltilmesi, öte yandan bu devrimci potansiyelin partimizin etrafında örgütlenmesi doğrultusunda dövüşeceğiz. Böylece seçim platformunu devrimci bir kürsü haline getireceğiz.

Bu taktiğimizin uygulanışı sırasında, çeşitli yerlerde orjinal durumlar çıkabilir. Bu durumları teşkilâtlarımız kendi insiyatifleri ile çözemediklerinde en kısa ve seri bir biçimde MK'ne ulaştırmalıdırlar.

OTOKRİTİK

Sosyalist'e Eleştiri: 3

Görüşlerinizin farklarını bile anlatamadığınıza bir örnek:

UDC çağrısından sonra, Sosyalist'te, güya UDC çağrısını eleştirdiniz. Şöyle yazıyorsunuz:

«... Halk Cephesi'nin kurulması yolunda bazı somut gelişmelere yol açabilecek olan 'Ulusal Demokratik Cephe' çağrısı içinde taşıdığı zaaflardan dolayı da bu şansını azaltmaktadır.»

«Bu zaafları üç noktada toplayabiliriz.»

Bu eleştiri şu anlama gelir: Üç noktadaki **«zaaflar»** giderilince başarı şansı var demektir. **«Zaaflar»** nelermiş?

1) **«Moment»:** Yani MC'nin yeniden kuruluşuna bağlanması, 2) Cepheleşmenin istenmeden kuruluyor gibi konması, 3) **«Ulusal»** kavramının Finans-Kapital ve Tefeci-Bezirganları da kapsaması. Bunlara bir de sonradan çağrının somut olmayışını eklediniz.

Tüm bu eleştirileriniz haklı olabilir. Ama bu eleştiriler UDC çağrısının özüne değil, biçimine yönelik eleştirilerdir. Yok ulusal kavramı egemen sınıfı içine alırmış ta bilimsel değilmiş. Bu mu olmalıydı eleştiriniz. Herkes sizin gibi «halk» cephesi demek zorunda mı? Herkesten bilimsel kavramlar kullanmasını bekleyemezsiniz. Onlar **«Ulusal»** demelerine rağmen egemen sınıfı da cephe içinde görmedikleri açıktır.

Diyorsunuz ki, bu zaaflar giderilince başarı şansı olur. Diyelim ki adını «halk cephesi» yaptılar, MC'nin yeniden kuruluşuna bağlamaktan da vaz geçtiler, tüm eleştirilerinizi giderdiler. **«Başarı şansı»** olur mu? Hayır! Ama Sosyalist'ten olacağı anlamı çıkıyor. Öte yandan **«başarı şansı»** olan her öneri doğrumudur?

Hayır baylar. Ne her başarı şansı olan şey doğrudur, ne de, UDC'nin başarı şansı vardır. Ama sosyalist'in saydığı o zaaflar yüzünden değil, formel eleştirileri yüzünden değil. Apayrı bir nedenden dolayı.

Çünkü: UDC çağrısı, günümüzün en can alıcı sorunu olan sosyalistler arası bir blok parolasını es geçtiği, öne çıkarmadığı için yanlıştır.

Peki, neden öze yönelik bir eleştiri yöneltmediniz? Çünkü sosyalistler arası devrimci demokrat bir blok parolasıyla, ister **«Halk»**, ister **«Ulusal»**, ister **«Anti emperyalist, Anti-faşist»** adı verilsin Cephe çağrılarının, BU ŞARTLARDA birbirine zıt **«İKİ TAKTİK»**'e karşılık düştüğünü kavramış değilsiniz.

Bu kavranılmadığı için de Sosyalist, birbirini çürüten tutarsızlıklarla doludur. Örneğin, bizzat öze dokunmayan UDC eleştiriniz, Sosyalist'te aktarılan VP'nin girişimleriyle çelişiyor. Çünkü, o girişimlerde, sosyalist parti ve eğilimler arası bir ittifakın ancak politik parti ve eğilimler düzeyinde olacağını söyleniyor (ki doğrudur), ama UDC bu noktadan eleştirilmiyor.

Diğer bir örnek: **«İttifaklar-Halk Cephesi»** diye bir bölüm açmışsınız. Orada, Bursa'da kitle örgütleri (dernekler, sendikalar) düzeyinde yapılmış bir güçbirliğini, sanki önerileriniz doğrultusunda yapılmış bir iş intibaı vererek yayınlıyorsunuz, somut bir örnek olarak. Bu tür güçbirliklerinin, siyasî parti ve eğilimler arasında bir blok oluşturulmasıyla bir ilgisi olmadığını, ancak böyle bir blok oluşturulursa bu tür güçbirliklerinin bildiri yayınlamanın ötesinde işler yapabilir süreklilik kazanabileceğini bile belirtmiyorsunuz. Bütün bunları belirtmediğiniz için de, sanki Halk Cephesi parolanızla, kitle örgütleri arası bir güçbirliğini savunuyor zannı veriyorsunuz. Ve pratik olarak sosyalistler arası blok parolasını işlemiyerek, gözden kaçırarak UDC gibi çağrıların öz yanlışına düşüyorsunuz. UDC'yi de özünden eleştiremediniz. Çünkü eleştirebilseydiniz, kendinizi eleştirmiş olacaktınız.

Gazetenin manşetlerinde, sosyalistler arası bir konferans, blok parolasını işlemeyip, hep genel, soyut **«Halk Cephesi»** parolasını işlediniz. Sayı 34: **«YA HALK CEPHESİ YA BOZGUN»,** Sayı 38: **«Yeni Bir MC'ye Karşı Birleşelim Direnelim»,** Sayı 39: **«Halk Cephesi İçin Görev Başına»**

Bunlar mı olmalıydı Sosyalist'in manşetlerinde işleyeceği parolalar? Ve bu parolalar sonuçta, sosyalistler arası ittifak, Devrimci Demokrat Blok gibi can alıcı parolayı gözden kaçırmaya yaramıyor mu?

Yanlışın kavranması için şöyle bir örnek yararlı olabilir:

Devrimci gençler **«Tek Yol Devrim»** diye bir parolayı bayraklaştırıyor. Genel olarak yanlış bir parola mı? Asla. Gerçekten de **«Tek Yol Devrim»** dir. Ama bu parola, her zaman, her mitingte yerli yersiz atılınca yanlış oluyor. Çünkü devrimci mücadelenin önündeki taktik hedefleri gözden kaçırıp yanlış hedefleri öne çıkarıyor. Ülke bir devrim konağında değilse: **«Tek Yol Devrim»** parolası, zamansız ve şartları oluşmuş bir ayaklanmaya davet anlamına gelir ki sonuç ta devrimci güçlerin yenilgisinden başka bir yarar sağlamaz. Böyle bir parola, eğer ülke bir devrim krizi içindeyse, işçiler köylüler ayaklanıyorlarsa ve bazı partiler (Örneğin CHP) egemen zümreyle bazı tavizler karşılığında uzlaşıp devrimi engellemeye, devrimci girişkenliği törpülemeye çalışıyorsa, bu türden reformist uzlaşmalara karşı doğru bir parola olabilir.

İşte, **«Halk Cephesi»** parolası da benzer bir durumdadır. Evet, **«Ya Halk Cephesi Ya Bozgun»**dur. Çok doğru. Ama **«Tek Yol Devrim»** parolası bugün ne kadar doğruysa o kadar doğru. Nasıl o parola gereksiz yere atıldığı zaman devrimi engellerse, aynen **«Halk Cephesi»** parolası da Halk Cephesini engeller. Bu gün sosyalistler bir blok kurmadan, en geniş Halk Cephesini kurmak mümkün müdür? Hayır. Genel ve soyut cephe parolası, zorlayıcı ve ivedi görevleri tesbit edememek, onlardan kaçmak anlamını taşımaktadır.

VP Kongresinin ittifaklar konusundaki kararından sonra, genel **«Halk Cephesi»** parolası atmak, halk cephesi üzerine genel teorik açıklamalara girişmek geri çekiliştir. Somut parolalar atmaktansa, genel parolalar, uzun açıklamalar, genel cephe edebiyatı yapılmaktadır. **(«Sloganlar atmak yerine oturup önsözler yazıyorlar»** Lenin) Yeni olan yanı göstereceк yerde **(«eskiyi olumluyarak onu can sıkıcı bir biçimde uzun uzun geveleyip»** L.) duruyorsunuz. **(«Keskin zaferi sağlıyacak uğraşılara uygun düşen sloganlar atmadaki** "yeteneksizliğinizin" **yeni olandan kaçmak için bahaneler»** L.) uyduruyorsunuz. Örneğin somut parolalar atmadan, onları açıklamadan, girişimlerde bulunup ta bir sonuç alamayınca, Dimitrov'dan çevriler yayınlamaya, cephenin gerçekleşmesi için bir propaganda aşamasının gerekliliği hakkında propagandaya dönüyor, ama sorunu açıklamak için bahaneler buluyorsunuz.

Parolalarınızın özdeki yanlışlığı budur. Sosyalist'in halk cephesi kavrayışına, bu cephede güçlerin yer alışına bir itirazımız yoktur. Ama ana halkayı yakalayamayan, yanlış taktik, sonunda iş sonsuza ertelemeye dönüşmekte. Şöyleki :

38. sayının manşet yazısında, çağrınızın yankısız kalmasını **«birlik ve dayanışma ruhunun eksikliği»** ne bağladıktan sonra, bu eksiklik **«Babil artığı küçük-burjuva sosyal yapıdan kaynaklanmaktadır. Bu gerçeği sosyalist partilerin bilinçlerine çıkarmaları gerekir»** diyorsunuz. Bu ne demektir?

«Babil artığı küçük-burjuva sosyal yapı» daha epey yıl veri olarak kalacağına göre, bu ortamdan kaynaklanan küçük-burjuva sosyalizminden, küçük-burjuva olduklarını **«bilince çıkarma»** larını istemek olur. Emin olun, onlar hiç bir zaman küçük burjuvalıklarını bilince çıkaramıyacaklardır. Zaten çıkarsalar sizinle aynı görüşleri paylaşırlar. O halde, başarıyı, onların küçük burjuva olduklarının bilincine varmalarına bağlamak işi sonsuza ertelemek olur. Ana halkayı doğru kavrayamamanın getirdiği gerileme, Sosyalist'in cephe propagandası planına da yansır. Somut paroların yerini **«Halk Cephesi ve Propaganda»** (s. 37) gibi yazılar alır. Gerilemenizi de, G. Dimitrov'un **«Birleşik Cephe ve Sermayenin Saldırısı»** gibi yazıları aktararak meşru göstermeye çalışırsınız.

Şöyle yazıyorsunuz:

«...içinde bulunduğumuz objektif şartlar prensip ve pratik olarak Halk Cephesini (Hayır baylar! Sosyalistler arası bir ittifakı) **dayatmaktadır. Fakat bu konuda henüz ciddi bir dayanışma görünmüyor.** (Doğru! «ciddi» davranışı en başta göstermeyen sizsiniz. Pratikte, görüşlerinizi açıkça yazmadan sosyalistlere ittifak çağrısı yapıyorsunuz. Tecride davranışınızı karşılamayan genel bir **«Halk» Cephesi»** parolası atıyorsunuz. Bunun neresi **«ciddi»?) O halde önce halk cephesinin kaçınılmazlığını bilinçlere çıkarmalıyız. («Önce»** sosyalistler arası bir blokun, **«kaçınılmazlığını»** değil, **gerekli ve mümkün** olduğunu bilince çıkarmanız gerekiyor) **Bu da uzun ve sabırlı propaganda ile olabilir.** (Aksine, böyle sabırlı propagandalarınız sabır taşlarını çatlatır. Lütfen biraz daha az «sabırlı» olun da şu soyut halk cephesi parolasını bırakın. Genel cephe çağrılarının ne anlama geldiğini açıklayın. Bunu yapmazsanız daha tonla sabıra ihtiyacınız olacaktır.) **Propaganda ne kadar metodlu ve güçlü olursa, pratiğe atlamakta o kadar çabuk ve sağlam olur.** (7 sayıdır aklınız neredeydi. Genel «Halk Cephesi» propagandanız ve propaganda gerekliliği hakkındaki propagandanız neresi güçlü?)»

Bu gibi sözlerden sonra da, **«Halk Cephesi»** uğruna propaganda için bir program koyuyorsunuz:

«1 — **Neden Halk Cephesi»** (bizce: **«Neden 'Halk Cephesi' Parolası değil?»** olmalıydı

2 — **Halk cephesi nasıl doğdu ve gelişti. Dünya'daki bu konudaki deneyler.** (bizce: **«Türkiye'de Halk Cephesini kurmak için hangi halkayı yakalamak gerekir?»)**

3 — **Halk Cephesi'nin prensip ve biçim sorunları.** (Bizce: **«Devrimci Demokratlar Blokunun program ve biçim sorunları»)**

Gördüğünüz gibi, meseleye çok farklı yaklaşıyoruz. İlerde: **«Bu konuların aydınlanması, Türkiye'de Halk Cephesi sorununu dağınıklıktan belli ölçüde kurtarabilir»** diyorsunuz. Hayır! Kurtaramaz. Bu konularda propaganda 1970'den beri yapılır durur. Diğer ülkelerin deneyleri de epeyce bilinmektedir. Diğer sol yayın organları, sizin gündeminize aldığınız konuları pek çok kez işlemiştir, işlemektedir. Sonuç ortada, Bizzat siz sorunu böyle koyarak, kafanızda **«halk cephesi sorununun dağınıklıktan»** kurtulamadığını kanıtlıyorsunuz.

Peki, Dimitrov'u yanlışlarınıza nasıl kılıf yapıyorsunuz? Yazınızın başına Dimitrov'dan bir cümle aktarmışsınız. **Çalışan kitlelerin Birleşik Cephe Fikri şimdi teorik açıklamalar ve olağan siyasi propaganda alanından çıkarak pratik uygulama aşamasına atlamaktadır»** Bu aktarılan cümleden şu sonuç çıkarıyorsunuz: **«Dimitrov'un anlatımına göre Birleşik Cephe'nin Bulgaristan'da pratik uygulamasından önce 'Teorik açıklamalar ve olağan siyasî propaganda' dönemi kaçınılmaz olmuştur. Ancak böyle bir dönem yaşandıktan sonra 'pratik uygulama aşamasına' gelinebilir.»**

Siz ise **«pratik uygulama»** dan **«olağan siyasî propaganda»** ya dönüş yaptınız. Ama esas yanlış burada değil. Dimitrov propagandadan uygulama aşamasına geçişin şartı olarak propagandanın belli bir ölçüde birikimini şart görmüyor. Bulgaristan'daki bir Karşı-devrim bunu zorunlu kılmıştır. Yoksa, propaganda yeteri kadar yapıldığı için bu aşamaya sıçramış değil. Hemen sonraki paragrafta bu açıkça belirtiliyor: **«İlk elde, sermayenin yoğunlaşan saldırısı acil olarak (yani propaganda yetersiz bile olsa) bir birleşik cephenin kurulmasını gerektiriyor.»**

Nedir bu saldırı? Yazı: 22 Ağustos. 1923 tarihli. 9. Haziran. 1923'te, yeni 2,5 ay önce Bulgaristan'da faşist bir darbe olmuştur. Bu şartlarda yazılmıştır o sözler.

Türkiye'de ise 4 yıl oluyor MC kanlı egemenliğini sürdürmeye başlıyalı. Ve 4 yıldır faşizme karşı bir halk cephesi için kitaplar basılıyor, yazılar yazılıyor, çağrılar yapılıyor. Yani o propaganda aşaması geçilmiş sayılabilir. Ama siz programımızla 4 yıl geri dönüyorsunuz. Esasında bu geri dönüşünüz olumlu bir hareket noktasından kaynaklanıyor. Bazı girişimlerde bulunup netice alamayınca. Bunu nedenini araştırıyor ve propaganda eksikliğinde buluyorsunuz. Bir hatayı arayıp hatayı giderme davranışı olumludur. Ama başarısızlığınız nedeninin tesbitinde yanılınmıştır. Propaganda eksikliğinizin başarısızlığınızda önemli bir yeri var. Ama esas yanlışlık somut parola atamamanızdadır. Bu propaganda eksikliği sonucunu verdi. Parolanın doğru olup olmadığı sorunu üzerine hiç düşünmediğiniz için de genel cephe propagandasıyla günün acil görevlerinizden iyice uzaklaştınız.

Sanırız, yanlışlarınız hakkındaki düşüncelerimizi az çok anlatabildik. Umarız eleştirilerimiz yararlı olur. Ve bu eleştiriyi **«otokritik»** köşesinde yayınlarsınız. Gerçi bir **«köşe»** nin sınırlarını aşacak genişlikte. Ama eksiklerinizi eleştiri vesilesiyle kapatmak için bilerek biraz geniş tuttuk. Bu güne kadar Sosyalist'in yapmadığını yapmaya çalıştık. Yine de konuyu her bir yanıyla ele alamadık. Eğer eleştirilerimizi benimserseniz, eksikleri siz giderirsiniz.

Çalışmalarınızda başarılar dileriz.

İTTİFAKLAR; HALK CEPHESİ

CEPHE TARTIŞMALARI : 5

TSİP VE «CEPHE SORUNU ÜZERİNE»

Gelelim «Önce Demokrasi Güçlerinin Birliği, sonra Halk Cephesi» **meselelerine, TSİP şöyle der:**

«Cephe sorunu bir süreç meselesidir. Ve Cephe'nin bugünden yarına kurulamayacağı açıktır.

Cepheye giden yolda, bugünkü somut çabalar demokrasi güçlerinin birliğini sağlamaktan geçer.» **(Kitle, S. 170)**

Bu teze gerekçe olarak ise şunlar gösterilmektedir:

«Cephe hem anti-emperyalist, hem anti-faşist olacaktır. Böyle bir cephe ise Türkiye'de demokratik halk iktidarının hazırlayıcısı devrim güçlerinin cephesidir. ,

«Oysa bugün karşı karşıya olduğumuz faşizm tehlikesidir. Ve defalarca söylediğimiz gibi faşizme geçit verilmemesi bir devrim meselesi değildir.

«Esas» **mesele** «faşizmin yenilgiye uğratılması ve burjuva demokrasisinin genişletilmesi» **dir.**

Öyleyse «daha dar bir toplum kesimini» **oluşturan** «Halk Cephesi» **yerine** «çok daha geniş toplum kesimlerini kapsayan» «anti-faşist demokrasi güçlerinin birliği» **konulmalıdır.**

Ve söz şöyle bağlanır. «Bu cephenin ulusal olabilmesi için anti-emperyalist olması gerekmektedir. Anti-faşist geniş çaplı bu harekete CHP'yi de katmak gerektiğinden merkez sağ sosyal demokratlarının anti - emperyalist olduklarını iddia etmek yanlış olacaktır.» **(Kitle, S. 172)**

İtirazlarımızı sıralayalım:

1 — Önce Cephe neye göre örgütlenir? Saflar nasıl belirlenir? Buna en genel cevap: O ülkenin «Sosyal yapı ortamı»**dır. Kısaca Türkiye'mizde** «Sosyal yapı ortamı»**ndaki Saflaşma şöyledir: Bir yanda:** Finans-Kapital Tefeci-Bezirgan **ittifakının meydana getirdiği dişinden tırnağına kadar en modern örgüt ve silahlarla tevhiz edilmiş olan** Gerici-Emperyalizm Cephesi, **öte yanda;** İşçi Sınıfı ve Proletarya Aydınlarının **başı çektiği,** Antika Küçükburjuvazi ve Modern Orta Tabakaları da içine alan **dağınık örgütsüz** İlerici Halk Cephesi **bulunmaktadır. Mesele böyle konup düşman bir kez kavrandıktan sonra o'nun dışındaki güçler örgütlenip, cepheleştirilmelidir. Bir ülkede Cephe Sorununu iki objektif şart dayatır. Birincisi, finans-kapital tahakkümü bu bizde en az 50 yıldır vardır. İkincisi, Buhran ,krizdir. Türkiye 1968'lerde girdiği buhrandan çıkmak şöyle dursun, her gün daha derinlerine batmaktadır. Cephe problemi ancak böyle konduğunda bir bütünlük kazanır.**

Biz şimdi, cephe kurarken düşman için sadece «faşizm» **dir dersek, bir gerçeği eksik ifade etmiş oluruz. Çünkü bu söylenen, düşmanın** kendisi **değil, ama giymek istediği** zırhdır. **Düşman, devrim olmadıkca uzun bir birikim-evrim sürecinde aynı kalır, ama zırhı evrim sürecinde de değişebilir. Bu gerçekden hareketle şu söylenmelidir: Cephenin** kendisi sınıflar savaşındaki **düşmana göre belirlenir, cephenin** taktikleri **ise düşmanın zırhına göre belirlenir, tersi de mümkündür; cephenin taktikleri düşmana zırh da değiştirtebilir. Bu somut diyalektik bir gidiştir.**

Özetle, Cephe Problemi stratejik **(Demokratik Devrim aralığında geçerli, sürekli) bir sorundur, taktik (gelgeç) bir sorun değildir.**

2 — «Demokrasi Cephesi» **ve** «Halk Cephesi» **ayırımı tam bir kafa karmaşasıdır. İstendiği kadar böyle bir ikilem yaratılmaya çalışılsın, Sosyal gerçeklerimiz bunu kaçınılmazca birleştirecek, tekleştirecektir. Bir an için böyle bir ayırımı kabul etsek** «Demokrasi Cephesi» **ve** «Halk Cephesi» **birbirini dışlar mı?** «Demokrasi Cephesi» «Çok daha geniş toplum kesimlerini kapsayacağına» **göre için de** «Halk Cephesinin» **elemanlarını da barındıracaktır. O zaman mesele tersine de çevrilebilir. Yani, önce Halk Cephesi örgütlenir, ve o cephe, dönemine en uygun taktik şiarları atarak, saflarını genişletir veya kendi dışındaki bazı unsurları nötralize edebilir. Yani problemi; taktik örgütleme yerine,** Halk Cephesinin **taktikleri biçimine dönüştürebiliriz.**

Ama ne yazık ki TSİP, CHP'yi cepheyi çekme sevdasıyla böyle bir ikilem yaratır.

3 — Ayrıca yarı sömürge ülkemizde anti-emperyalist ve anti-faşist karakterler birbirinden ne kadar ayrılabilir? Türkiye'de «Uluslararası finans-kapital ile yerli finans-kapitalin gerek sömürüleri, gerek tahakkümleri etle tırnaktır. Birinin kılına dokunulmadan, ötekinin kılına dokunulamaz.» **(H. Kıvılcımlı) Anti-faşist mücadelede özünde finans-kapital tahakkümüne karşı ve giderek onu tasfiyeyi amaçlayan bir mücadeledir. Ve bu mücadeleye giren kaçınılmazsa emperyalizmle yüz yüze gelecektir. Kendi istese de istemese de Türkiye'nin egemen sınıflar yapısı bunu dayatmaktadır. Tutarlı bir anti-faşist Türkiye şartlarında kaçınılmazca anti-emperyalist olmak zorundadır. O zaman da «geniş» denilen Cephe «daralmayacak» mı?**

4 — «Halk Cephesini» «Demokratik Halk iktidarının hazırlayıcısı» **olarak gören TSİP** «Demokrasi Cephesi» **ni de** «faşizmi yenilgiye uğratan ve burjuva demokrasisinin sınırlarını genişleten» **bir cephe olarak görmektedir. Yani** «Halk Cephesi» **nin önüne iktidar problemi koyarken** «Demokrasi Cephesi» **nin önüne böyle problem koymamaktadır. Gerekçe olarak ise** «faşizme geçit verilmemesi bir devrim meselesi değildir.» **biçiminde açıklanmaktadır.**

Bu her zaman böyle midir? Önceden fetva verilemez. Ülkenin kendi orijinal somut şartlarına bağlıdır. Faşizmin ortaya çıkışı, finans-kapital tahakkümündeki bir ülkede buhran gerektirir. Üst sınıflar eski biçimde yönetemez hale gelince faşizm kaçınılmazlaşır, aynı buhran içinde Devrim durumunun olgunlaşmayacağına dair hiçbir kanun yoktur. Ve genellikle Faşizm ve Devrim aynı zamanda birbirine karşı yarışır. Ama söylenen, faşizmi geriletebilmek veya ona «geçit vermemek» illâ bir devrim gerektirmez anlamında ise, bu doğrudur. Fakat, bu söylenen «Demokrasi Cephesi» **nin önünden iktidar sorununu kaldırmaz. Bir varsayımla böyle bir cephe örgütlendi ve tutarlı bir mücadele sonunda MC'nin dağıtıldığını düşünelim veya hedef o olduğuna göre** «Demokrasi Cephesi» **önünde iktidar sorunu kaçınılmazca dayatacaktır. Ve bu iktidar eğer** «burjuva demokrasisinin sınırlarını genişletecekse» **bunun sınırı nedir? Şili Halk Birliği seçimlerle iktidar olduktan sonra en önemli hatasının** «eski devlet cihazını benimseme..» **olduğunu söylemektedir. Dolayısıyla sınırları genişletme kavgası kaçınılmazca Halk Demokrasisine yönelecektir. Böyle bir iktidarda sosyalistlerin ve Proletarya sosyalistlerinin yer alması ayrı, pratik bir sorundur. Ama işin özü:** «Demokrasi Cephe»si **de dense önünde iktidar probleminin olduğudur. Bunu göz ardı etmek Cephe silahını mermisiz kullanmaya kalkmak olur.**

Cepheyi Anti-faşist karakterle «sınırlayarak» **CHP, Cepheye katılmak istenirken, cephenin önünden iktidar problemi alınarak Ecevit'in** «Savunma için Cephe» **eleştirisine haklılık kazandırılmıyor mu? Ve Ecevit, bütün anti - faşist davetiyelere rağmen Cephenin** «Savunma için» **olduğunu, oysa CHP'nin** «aktif iktidar kavgası» **verdiğinden** «Cephenin duvarları içine» **girdiğinde** «davranış özgürlükleri» **nin kısıtlanacağını belirtecek Cepheyi reddetmektedir.**

Sonuç olarak: **TSİP Cephe yolunda üç katlı bir Babil Kulesi düşünmektedir. Önce:** «CHP'nin solundakilerin birliği», **sonra** «Demokrasi Güçlerinin Birliği» **ve** «Süreç içinde Halk Cephesi»

Açıklayabildiğimiz kadarıyla bunların hiçbiri arasında Çin seddi yoktur, olamaz. İlk adım, Cephe yolunda «Nereden Başlamalı?» **sorusuna cevaptır.** Sosyalistlerin Birliği **Cephe yolunda ilk adım olmalıdır. Bu adım ardından zincirin diğer halkalarını sürükleyecektir. Fakat, bu adımın ardından sıralanan** «Demokrasi Cephesi» **ve** «Halk Cephesi» **biçimindeki alternatifli veya aşamalı koyuş, hayatın yaşayan diyalektiğinden kopuk, mekanik bölümlendirmelerdir. Cephe konusunda kafa karıştırmaktan başka hiçbir işe yaramayacaktır.**

Önemli bir sorun da, TSİP ikili cephe yaratınca «Halk Cephesini» **saraca-sürece ısmarlar. Kendisi gelgeç güçbirlikleri ile yetinmeyi tercih eder. Oysa Cephe örgütlenmesi hiç bir şekilde sürece bırakılamaz, başlangıcından itibaren planlı olarak adım adım bilinçle inşa edilmelidir, örgütlenmelidir.**

TSİP böyle bir ikileme niye düşer? İlk adımı, yani «CHP'nin solundakilerin birliği» **halkasını doğru kavrayan TSİP,** «sosyal ağırlıklı güçlerin birliği» **mantığından hareketle böyle birliğin gücünden (veya onların deyimiyle** «ağırlığından» **diyelim) şüpheye düşmektedir. Ve kendi kendine şu taahhütte bulunur:** «Anti-emperyalist, anti-faşist güçleri ağırlıklı bir şekilde temsil etmeyecek birliklere hiç bir şekilde katılmaktan yana değiliz.»

Böylece, CHP'ni Cepheye çekmenin gerçek ve biricik yolu olan; O'nun Solundakilerin birliği ve mücadelesi tezinin yanına **—buna yeterince güvenilemediğinden— bir de, Cepheyi** «anti-faşist» **karakterle sınırlayıp** «Demokrasi Cephesi» **ismini koyarak CHP'ni çekme taktiği (!) ilave edilmektedir.**

Nihayet, bütün yaldızlı sözlerin, ince taktiklerin sonuna gelmiş olduk. Fakat ne yazık ki varılan yer kuyrukçu dükkanıdır.

Birinci, yol, aktif ve döğüşken bir tavırdır. Ve gücün kuru kalabalıktan **değil** dövüşten **kaynaklandığı, ayrıca dövüşüldükçe de güçlenileceği gerçeğinden yola çıkar.** Sosyalistlerin birliği ve mücadelesi CHP'ni tutarlı bir tavra zorlayacaktır.

İlave **yol ise; CHP'ni Cepheye çekmenin çözümünü bir ara kategori** «Demokrasi Cephesi» **icad etmekte bulur. Ve bu Cephe ile** «burjuva demokrasinin sınırları genişletilecektir» **TSİP, burjuva demokrasisinin sınırlarının genişletilmesinde ister istemez bu taktikle (!) CHP'nin kuyruğuna takılmaktadır.**

Lenin 1905'lerde Menşeviklerin devrime karşı olan tavırlarını şöyle özetler:

«Bağımsız olarak devrimi ilerletmeyi düşünmeyiniz; çünkü o zaman, tutarsız burjuvazi, devrimden yüz çevirir.» **(İki Taktik)**

Bunu Cephe konusundaki Menşeviklerimiz için günümüze şöyle çevirebiliriz: (CHP'den) «bağımsız olarak» Halk Cephesini örgütlemeyi düşünmeyin, o zaman tutarsız burjuvazi Halk Cephesini yüz çevirir ve Cephenin kapsam alanı daralır.

İşte, böyle bütün kayguların varış yeri CHP'nin eteğinde bir çengele asılmak olacaktır. Eğer o çengelde yırtınmak istemiyorsak tek yapılacak iş; sosyalistlerin birliği adımı ile CEPHEYİ AÇMAKTIR.

Dövüşmeyen Cephe «kapsam alanını» **genişletemez.**

İŞÇİ SINIFI PARTİSİ'NE GİRİŞ

Dr. HİKMET KIVILCIMLI

● Vatan Partisi, 29 Ekim 1954'de DP iktidarının zılgıt ve terörüne meydan okurcasına «İşçi sınıfının hak ve varlığının, yaşama savaşının bayrağını yere düşürtmemek için kurulmuştu». Bu gün tüm kararlılığıyla yeri-yabancı parababalarının sömürü ve tahakkümüne karşı mücadelesini sürdürüyor. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın aşağıdaki yazısını yayınlıyoruz.

1 — CHP. TEKPARTİ DİKTATÖRLÜĞÜ

Vatan Partisi hangi dönemde doğdu?

Tek parti **CHP, ortasından çatlamıştı. Türkiye'nin yüzdeyüz** yerli malı **olan Antika ve Modern Parababaları kendilerini yeterince** palazlanmış **buldukları için, artık CHP.** «Vesayetinden» (sağdıçlığından **kurtulmak istemişlerdi. Tekparti'nin** «Ebedi Şef» **i Atatürk, altın yaldızlı bir çerçeve içinde «İsâ Ruhullah» gibi duvara asılabilirdi. O çerçevenin içinden fırlayıp CHP'nin başına geçemezdi. Fizikçe (bedence) ölmüştü. Ruhca mumyalaştırılıp, Anıt - Kabir Ehramı içinde ebediyen susturulabilirdi.**

CHP'nin «Değişmez Şef» **i İsmet İnönü Paşa'nın da : «değişmez» liği sözle kaldırılmıştı. Ama, Devletçi Kapıkulu gönüllüler kalabalığı ile kadrolaşmış ,çerçevelenmiş CHP. ayakta kaldıkça, onun için her istenilen manevra kolay olmuyordu. Ayrıca CHP'nin 20 yıllık «Demokratik Zortlamaları» ve «Devrim Zorlamaları» onu halk yığınları içinde tutundurulur olmaktan çıkarmıştı.**

En iyi dileklerle uygulanan «İlköğretim Seferberliği» **bile: Okul masrafına katılmak için tek ineğini satmıyan dul kadını jandarma topası altında falakaya yatırmak sonucunu vermişti. Hele toprak ürünlerini gözetleyip ele geçirmek için girişilen** «Subaşı» **ağaları, uygulanmasa bile, halkı dehşetlere boğmak için Parababaları eline verilmiş en büyük CHP. düşmanlığı silâhı idi.**

2 — DP. ÇOKPARTİ «DEMOKRASİSİ»

Böylesine zıpkınlarla kanatılmış Halk yığınlarına: «Kaç ben kurtarayım!» **diyen Parababalarının** «Demokrat Parti» **si bezgin insanlarımızca gökten inmiş** «Demirkır At» **gibi gucak açılarak karşılandı.** Modern **Parababalarımızın (Finans-Kapitalin) elebaşısı C. Bayar Cumhurbaşkanı,** Antika **Parababalarımızın (Tefeci - Bezirgânlığı) tipik** «batakçı çiftlik ağası» **A. Menderes Başbakan oldu. Bu iki en gerici sınıf demagogları İktidara gelmek için herşeyi** «mübah» **bildiler. Hatta zamanın en ilerici görünen** Sosyalistleri **ile bile perde ardından** «işbirliği» **yapma hünerlerini gösterdiler. Öylesine ki, en köktenci Sosyalist Parti Genel Sekreterleri :**

— «Artık geçti! Bir daha, ne hadlerine? Kılımıza dokunamazlar!» **mâcununu, Hasan Sabbâh'ın haşişli iksiri gibi bol bol yutuyor ve** «müritlere» **yutturuyorlardı.**

Bu sarhoşluğun ayılışı yaman oldu. Cumhuriyet Tarihinde, her türlü «Sünuf'ü Devlet» **sağdıçlığından yakayı kurtaran Antika ve Modern Parababalarımız, tereyağdan kıl çekercesine kolayca İktidara çıkar çıkmaz şaşkına döndüler. CHP tepesindeki** «Devlet Sınıfları» **nın sağdıçlığı yerine, Uluslararası Parababalığının (Enternasyonal Finans - Kapitalin) yüzde yüz «vesayeti» (uyduluğu) altına girmedikçe ayakta duramıyacaklarını anladılar. O zaman,** Parababalığının **kutsal mihrabında bir** «Günah Tekesi» **bulup kesmek gerekti. En uygunu kim olabilirdi? İktidarın o denli çürük armut gibi ağızlarına düşebileceği rüyalarında görmedikleri,** ilk Çiftparti, Çokparti **ve** «Demirkırat» **balayı günlerinde flört yaptıkları Sosyalistlerden iyi kurban bulunamazdı.**

3 — SOSYALİST SÜREK AVI

Yerli Parababalarımızın Demirkırat iktidarı, hem yeni efen-

(Devamı 3. Sayfada)

Sosyalistler Arası Forum

(Baştarafı 1. Sayfada)

belirttiler. TEP adına katılan sözcü ise, VP'nin çağrısını olumlu bulduklarını belirterek, «Böyle bir konferansın düzenlenmesinde varız» dedi.

Vatan Partisi toplantıya gelmeyen TİP ve TSİP Genel Başkanlarına şu mektupları göndererek, görüşme talep etti.

«SAYIN BEHİCE BORAN
TİP GENEL BAŞKANI,

24/9/1977

Vatan Partisi'nin çağrısıyla 19/9/1977 tarihinde yapılan; "Cephe" ile ilgili tartışmaların disipline sokulması ve bir sonuca **vardırılması amacıyla, Sosyalist Partilerin ortak bir tartışma platformu örgütlemeleri için, yapılabilecek çalışmaların görüşüldüğü toplantıya, Partinizden herhangi bir yetkili katılmamıştır.**

Böylece Partinizin bu konudaki düşünce ve önerilerini öğrenebilmiş değiliz.

Elbette, toplantıya gelmemek de bir tavırdır. Ve zımnen yapılan girişimin benimsenmediğini anlatabilir. Fakat "içinde bulunduğumuz koşullar, demokratik toplumsal muhalefetin örgütlenip geliştirilmesi sorununu en geniş politik esneklik içinde ele almayı gerektirmektedir." **demektesiniz. Bu çok doğru yaklaşıma rağmen toplantıya katılmamanız bizce yorumlanması oldukça güç bir durum yaratmıştır.**

Ayrıca, "Birlik ve dayanışma yolunda somut adımlar atılabilmesi, ilgili bütün tarafların, siyasî parti yöneticilerinin demokratik kitle örgütleri yöneticilerinin, tek tek yurtseverlerin, demokratların, sosyalistlerin göreve içtenlik ve ciddiyetle yaklaşmalarını" **gerektirmektedir diyerek, çok önemli bir gerçeğe değinmektesiniz. Faşizme karşı mücadele eden** "ilgili bütün tarafların" **bir araya getirilmesi için yapılan ve yapılacak girişimlerin** "içtenlik ve ciddiyet"**ine güvenmeliyiz. Bu yoldaki çabaları desteklemeli, varsa hatalarını bir an önce elbirliği ile düzeltmeliyiz. Girişimimizi bu anlayış içinde değerlendirdiğinizi umarız.**

Bu nedenle, faşizme karşı mücadelede ortak bir öğütlenmeye varılabilmesi için, bu konudaki tekliflerin disiplinli ve sonuca ulaştırıcı bir biçimde tartışılması gerektiği konusunda olumsuz düşünülebileceğine ihtimal vermemekteyiz.

Ve yine "Faşizme karşı mücadelede birlikte olunabilecek tek bir örgütün, tek bir kişinin bile böyle bir birlik ve dayanışma hareketinin dışında bırakılmaması, faşizmin tuzaklarına terk edilmemesi büyük önem taşımaktadır." şeklindeki yaklaşımınız çok açıktır ki, bu yoldaki her girişime karşı duyarlı olmayı gerektirir.

Partimiz, faşizme karşı mücadelenin örgütlenmesinde ilk ve önemli görevin Sosyalist Partilerimize düştüğü kanısındadır. Ancak onların sağlam dayanışması "Anti - Faşist Cephe'yi" **örgütleyebilecektir. Bu nedenle Partimiz, Sosyalist Partiler arasındaki görüşme ve yakınlaşmalara çok önem vermektedir. Ve girişimlerini bu doğrultuda yapma çabasındadır.**

İçinde yaşadığımız günlerde yukarda açıklamaya çalıştığım konularda Partilerimizin diyolog kurması hayati önem taşımaktadır. Bu anlayışla karşılıklı görüşmenin sonsuz yararlarına inanıyorum. Ve böylece içinde bulunduğumuz günlerde Partilerimize düşen görevler ve yapılabilecek ortak girişimler hakkında düşüncelerinizden yararlanmayı eleştiri ve önerilerinizi almayı gerekli görmekteyim.

Bu amaçla Partim adına görüşme talep ediyorum.

Saygılarımla. Vatan Partisi Genel Başkanı Mehmet Özler.»

«SAYIN AHMET KAÇMAZ,
TSİP GENEL BAŞKANI,

24/9/1977

Vatan Partisi'nin çağrısıyla 19/9/1977 tarihinde yapılan; "Cephe" ile ilgili tartışmaların disipline sokulması ve bir sonuca **vardırılması amacıyla, Sosyalist Partilerin ortak bir tartışma platformu örgütlemeleri için, yapılabilecek çalışmaların görüşüldüğü toplantıya, Partinizden herhangi bir yetkili katılmamıştır.**

Böylece Partinizin bu konudaki düşünce ve önerilerini öğrenebilmiş değiliz.

Elbette, toplantıya gelmemek de bir tavırdır. Ve zımnen yapılan girişimin benimsenmediğini anlatabilir. Ama en azından neden benimsenmediğini öğrenebilmek, eleştirildiğimiz yanları bilmek en doğal bir hakkımız olmalıdır.

Ayrıca Anti - Faşist mücadele için Cephe yoluna çıkışta ilk adım için "CHP'nin solundakilerin birlik ve dayanışmasını" **önermektesiniz. Ancak bu sağlandıktan sonra CHP'nin bu mücadeleye çekilebileceğini belirtmektesiniz.**

Aynı şeyler Vatan Partisi'nin kongre kararında da ifade edilmiştir. Ve ilk adımdaki bu sevindirici paralelliğe rağmen, Partilerimizin şu ana kadar bir diyolog kuramamış olması da bir o kadar düşündürücüdür.

Muhakkak ki yapılması gereken, temel tezde aynı olunmasına rağmen, dayanışmayı engelleyen sorunların karşılıklı çözümlenmesidir. Bunun için de ilk ve en önemli şart, görüşmelere başlama tavrıdır. Ayrılıkları çekiştirici değil, birlik noktasını pekiştirici bir anlayış faşizme karşı mücadelede ilk ilkel gerçekliktir. Ama ne yazık ki, bu ilk ilkel gerçekliği dahi yeterince uygulayabildiğimizi söylemek güçtür.

İçinde yaşadığımız günlerde yukarda açıklamaya çalıştığım konularda Partilerimizin diyolog kurması, hayati önem taşımaktadır. Bu anlayışla karşılıklı görüşmenin sonsuz yararlarına inanıyorum. Ve böylece içinde bulunduğumuz günlerde Partilerimize düşen görevler ve yapılabilecek ortak girişimler hakkında düşüncelerinizden yararlanmayı eleştiri ve önerilerinizi almayı gerekli görmekteyim.

Bu amaçla Partim adına görüşme talep ediyorum.

Saygılarımla. Vatan Partisi Genel Başkanı Mehmet Özler.»

Vatan Partisi'nin bu talebine TİP Genel Başkanından cevap geldi. TSİP cevap vereceğini bildirmesine rağmen, TSİP Genel Başkanından bir cevap alınamadı. 3 Ekim 1977 tarihinde, TİP Genel Başkanı Behice Boran'la Vatan Partisi Genel Başkanı Mehmet Özler bir görüşme yaptılar. Bir buçuk saat kadar süren bu görüşmede, Parti Başkanları karşılıklı görüşlerini ilettiler. İlk davete katılmayışlarını Behice Boran, bugünkü şartlarda bu tip girişimlerden yarar ummadıklarını belirterek izah etti. Sosyalistler arası birliğe karşı olmadıklarını, ancak bugün için tabanlar nezdinde ve Demokratik Örgütler platformunda sürdürülen güçbirliklerine önem verdiklerini belirtti. Mehmet Özler'de bu tip girişimlerin önemli olduğunu, ancak Merkezler düzeyinde Sosyalistler arası birliğin hepsinden önde tutulmasının gereği ve önemini belirtti. Ve sosyalistlerin ortak bir kurmay oluşturduklarında, ortak hareket ettiklerinde, Cepheleşmenin ve demokratik güçbirliklerinin düzenli bir raya oturabileceklerini vurguladı.

İlk toplantıda alınan karar gereği Türkiye Emekçi Partisi ve Vatan Partisi ortaklaşa konferansı düzenlemeye giriştiler. Ortaklaşa tespit ettikleri çağrıyı, ortak imza ile gönderdiler. Çağrıda şöyle deniliyordu:

«(...) Bu düşüncelerle biz TEP ve VP olarak "Türkiye Solunun Durumu ve Cephe" konulu bir "Sosyalistler arası Forum" düzenledik. Sizin de bu Foruma bir konuşmacı ile katılmanız bizi sevindirecektir.

Forum sonucunda Sol'da Birlik davasının bir ilerleme kaydedeceği umudundayız. Bu bakımdan konuşmacıların bu dava doğrultusunda pratik öneriler getirmeleri ve bunların bir Forum kararı biçiminde ifadesini bulması özlemimizdir.»

Türkiye Emekçi Partisi Genel Bşk.
Mihri Belli
Vatan Partisi Genel Başkanı
Mehmet Özler

Çağrı metninde, davet edilenler ve Forum Düzeni ise şöyle belirtildi:

Davet edilenler: **Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Sosyalist Devrim Partisi, Devrimci Yol, Kurtuluş Sosyalist Dergi, Emeğin Birliği, Birikim, Ürün, Devrimci Derleniş, Ülke, Özgürlük Yolu.**

Forum düzeni : Düzenleyici ve çağırılılar birer konuşmacı ile katılacaklardır. Konuşma süresi, ilk tur 20'şer dakika, ikinci tur 10'ar dakika olarak sınırlanmıştır.»

Sosyalist Gazetesi olarak, «Sosyalistler arası Forum»u olumlu karşılıyor ve Forum'dan olumlu kararlar çıkacağı inancıyla tüm gücümüzle destekliyoruz.

Sosyalist'e Mektup

(Baştarafı 4. Sayfada)

çağını hatta direniş gününün yövmiyelerinin de çalışacağını da belirterek taviz vermiştir.

İŞÇİLERİMİZİN BİRLİĞİ KARARLIĞI ZAFERİMİZİN TEMİNATI OLMUŞTUR.

YAŞASIN D.S.İ. İŞÇİLERİMİZİN HAKLI MÜCADELESİ

TUTUKLU ARKADAŞLARIMIZ SERBEST BIRAKILSIN

TRAKTÖRDEN SERVİS OLMAZ KAPALI SERVİS HAKKIMIZ

KAHROLSUN SARI SENDİKACILIK VE SENDİKA AĞALARI

YAŞASIN SOSYALİZM....

YAŞASIN HALK CEPHESİ

Akçakale D.S.İ. Şantiyesi
DEVRİMCİ İŞÇİLERİ

Üniversite Gençliği Ve...

(Baştarafı 4. Sayfada)

İşçi sınıfı sosyalistleri, tüm diğer eğilimdeki devrimciler ve siyasal düşünüşlü kişilerden koparken, bu hiçbir zaman işçi sınıfı sosyalistlerinin öğrenci ve öğrenci dernekleri kopuşu anlamına gelmez. Aksine, en geniş öğrenci kesimleri ile ilişki içine girmeye, onların örgütlenmesine yardımcı olmaya çalışır. Onların akademik ve demokratik mücadelesi içinde yer alır. Ve onları daha ileriye götürmeye yol göstericiliği görevini yerine getirmeye tek kurtuluşun sosyalizmde olduğu gerçeğini anlatmaya çalışır.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi

(Baştarafı 1. Sayfada)

sınıfının, yoksul köylülerinin ve Çarlığın tahakküm altında tuttuğu ezilen milletlerin **ekmek - toprak** ve **özgürlük** için mücadelesi, **barış** için mücadele ile bütünleşti. **Ekmek, Toprak, Özgürlük ve Barış** isteyen halk yığınları 1917 Şubatında Çarlığı devirdiler, demokratik bir cumhuriyet kurdular.

1917 Şubat Devrimi, bir burjuva demokratik devrimi idi. Çarlık devrilmiş, ama siyasî iktidarı şimdi işveren sınıfı eline geçirmişti. 1905 devrimi derslerinden yararlanan işçi - köylü ve asker yığınları yeniden SOVYETLERİ teşkilâtladılar. Rusya'da iki başlı bir iktidar doğdu. Bir yanda işveren sınıfının geçici hükümeti, diğer yanda işçi - köylü ve asker SOVYETLERİ.

İŞÇİ SINIFININ PARTİSİ HALK YIĞINLARINA ÖNCÜLÜK EDİYOR

Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi (Bolşevik Parti) burjuva geçici hükümetinin halka Barış, Ekmek, Toprak ve Özgürlük vermeyeceğini açıkladı. Gerçekten de burjuva hükümeti emperyalist savaşı devam ettirmeye kararlı idi; ne işçi sınıfı için, ne yoksul köylüler için ne de özgürlük isteyen ezilen uluslar için hiçbir şey yapmadı. Bolşevik Partisi **«Bütün İktidar Sovyetlere»** sloganını attı. İşçi - köylü ve asker Sovyetleri **bütün iktidarı** ellerine geçirdikten sonra savaşı sona erdirebilir, işçi sınıfı, yoksul köylülük ve ezilen milletler için kurtuluş yolunu açabilirdi.

Bolşevik Partisinin önderi Lenin, 1917 Şubat'ından sonraki devrimci hedefleri şöyle formüle etti:

— Savaşa derhal son verilmesi, genel demokratik bir barışın imzalanması,

— Tüm bankaların millîleştirilmesi, tek bir halk bankasının kurulması, yönetici tekellerin —şeker, demir ve çelik— millîleştirilmesi ve Sovyetler tarafından üretiminin ve tüm ürünlerin dağıtımının denetlenmesi,

— Tarımda, toprak mülkiyetine tazminatsız son verilmesi, tüm toprakların millîleştirilmesi, yani toprağın tüm halkın mülkü haline getirilmesi,

— Çarcı "milletler hapishanesi"nin parçalanması, tüm ezilen halklara ayrılmak ve bağımsız devlet kurmak dahil **kendi kaderini tayin hakkının** sağlanması.

1 Mayıs 1917'de, işçi sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü, Rusya'da ilk kez açıkolarak kutlandı. 1 Mayıs gösterileri tüm halkın barış için mücadeleye kararlı olduğunu, barış mücadelesini ekmek, toprak ve özgürlük için mücadeleden ayrı düşünmediğini gösterdi.

1 Mayıs gösterilerinin ertesinde geçici burjuva hükümeti savaşa devam kararını açıkladı. Başta askerler olmak üzere yığınlarla halk gösterilere girişti. Bolşevik Partisi yığınların gösterilerine öncülük ederken Menşevikler ve Sosyalist Devrimciler burjuva hükümetine katıldılar; onların bu ihaneti yığınları Bolşevik Partisinin, Rusya işçi sınıfı partisinin etrafında topladı; geniş işçi - köylü ve asker yığınları kesin kurtuluşu Bolşevik Partisinin politik çizgisinde görüyorlardı.

BURJUVAZİNİN SALDIRISI VE SOSYALİST DEVRİM İÇİN SİLAHLI AYAKLANMA

1917 Temmuzunda Cephedeki yenilgiyi bahane eden gerici hükümet Bolşevik Partisine karşı saldırıya geçti. Öncü Bolşevikler tutuklandı, gösterilere katılan askerî birlikler silahsızlandırıldı, devrimci askerler cepheye gönderildi, yeniden ölüm cezası uygulanmaya başlandı.

Burjuva hükümeti, ne kıtlığa, ne ekonomik çöküntüye, ne enflasyona çare bulabilirdi. Savaş ülkeyi günden güne daha büyük bir yıkıma götürüyordu. Rusya'yı kurtarmak için tek bir yol vardı: Ülkeye savaş ve açlıktan başka bir şey getirmeyen burjuva hükümetin alaşağı edilmesi, iktidarın proletarya ve yoksul köylülüğün eline geçirilmesi. Bolşevik Partisi bu hedefe ulaşmak için silahlı ayaklanma kararı aldı.

Eski takvimle 24 Ekimde silahlı ayaklanma başlatıldı. Demiryolu istasyonları, postahane ve telgrafhaneler, hükümet binaları silahlı birliklerce işgal edildi. Devlet bankası ele geçirildi. Geçici burjuva hükümeti azledildi.

25 Ekim (7 Kasım) Sovyetler İktidarının kurulduğu, işçi ve köylü sosyalist devletinin oluşturulduğu ve sosyalizmin kuruculuğunun başlatıldığı gün idi.

25 Ekim 1917 gecesi Sovyetlerin Tüm Rusya İkinci Kongresi toplandı. Kongrede Bolşevikler ağırlıklı çoğunlukta idiler. Şubat 1917'den sonraki 8 ayda işçi - köylü ve asker yığınları Bolşevik Partisinin etrafında kenetlenmişti. Sol Sosyalist Devrimciler de Bolşevikleri destekledi. Küçük bir azınlık olan Soğ Sosyalist Devrimciler ve Menşevikler kongreyi terkettiler.

DEVRİMİN GETİRDİKLERİ

Bu kongrede önce bütün iktidarın Sovyetlere geçirilmesi kararı onaylandı. Rusya'da insanın insanı sömürmeyeceği bir düzenin kurulmasına girişildi.

Lenin Sovyet iktidarının ilk kararnamesini okudu: Sovyet hükümeti, savaşan tüm ulusların hükümetlerinin **tazminatsız ve ilhaksız evrensel ve demokratik bir barış** üzerinde hemen görüşmelere girişilmesini öneriyordu. Kararname, savaşta ele geçirilen yabancı toprakların geri verilmesiyle birlikte, **tüm uluslara ve halklara kendi kaderlerini tayin hakkını** da ihtiva ediyordu.

Daha sonra yine Lenin, Toprak kararnamesini açıkladı: Bu kararname ile **toprakta özel mülkiyet kaldırıldı, bütün topraklar millîleştirildi.**

(Bütün maden kaynakları [petrol, kömür, cevherler vb.] ormanlar ve sular halkın mülkiyetine geçti.) Bu kararname ile, toprak ağalarına, burjuvaziye, Çar ailesine, manastırlara ve kiliselere ait 1.012.500.000 dönüm toprak köylülere devredildi.

Tüm halkın **Barış**, ezilen milletlerin **Özgürlük** ve yoksul köylülerin **Toprak** özlemi, işçi sınıfı iktidarı tarafından karşılanıyordu.

Tüm Rusya Sovyetler İkinci Kongresi Lenin'in başkanlığında Halk Komiserleri Hükümeti'ni kurdu.

BÜYÜK EKİM SOSYALİST DEVRİMİNİN ÖNEMİ

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi, yoksul köylülükle ittifak kuran İşçi Sınıfı tarafından başarıldı. Bu devrimle halk - düşmanı rejim alaşağı edildi, gerici devlet sistemi parçalandı, proletarya diktatörlüğü kuruldu; Sovyet Sosyalist Devleti yaratıldı.

Büyük Ekim Devrimi emperyalist savaştan mahvolmuş Dünya'ya **Barış** için yeni ufuklar açtı.

Büyük Ekim Devrimi, Rusya'yı «Milletler Hapishanesi» olmaktan çıkardı. Çarlık tarafından ezilen halklar, gerilikten kurtulma ve hızla ilerleme imkân ve özgürlüğüne kavuştular.

Büyük Ekim Devrimi Rusya'nın gericiliğine son verecek üretici güçleri geliştirecek koşulları yarattı.

Büyük Ekim Devrimi ile Dünyanın altıda biri emperyalist sistemden koptu; emperyalist cepheyi yaran Rusya proleteryası enternasyonalist görevinde ne derece sorumlu olduğunu ispatladı.

Büyük Ekim Sosyaylist Devrimi ile, sosyalizm, insanın insanı sömüremeyeceği düzen hayal olmaktan çıktı, bir gerçek haline geldi. İşçi sınıfının devrimci hareketi tüm ülkelerde daha da güçlendi ve hızlandı.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi ile, ulusal kurtuluş hareketleri, sömürgeciliğe karşı savaşta daha büyük bir hız kazandılar.

EKİM DEVRİMİ, kapitalizmin çöküşü ve sosyalizme geçiş çağını açtı.

BÜYÜK EKİM SOSYALİST DEVRİMİNİN 60. YILDÖNÜMÜ TÜM ÜLKELERİN İŞÇİLERİNİN VE HALKLARIN KURTULUŞ MÜCADELESİNE IŞIK TUTSUN!

YAŞASIN BÜYÜK EKİM SOSYALİST DEVRİMİ!

Birim Derneklerinden Federasyona

(Baştarafı 4. Sayfada)

gelmeye mahkumdur. Oysa tüm öğrencilerin birliği, üniversitelerimizdeki en acil sorundur. Buna uygun düşen örgütlenme biçimi ise BİRİM DERNEKLERİ'dir.

Elbette fakültelerdeki bu Birim Dernekleri arasında uyum ve koordinasyon sağlanmalı, daha da ötede Birim Derneklerinden gençliğin yığın teşkilatlanmasını gerçekten hayata geçirecek olan FEDERASYON'a gidilmelidir.

Öyleyse tüm demokratlar-yurtseverler-devrimciler-sosyalistler, an geçirmeden üniversitelerimizdeki bu en acil soruna sarılmalıdırlar. Parola, hala aşılamamış ve geçerli olan paroladır:

BİRİM DERNEKLERİNDEN FEDERASYONA!

Buhran ve Sosyalistlerin

(Baştarafı 1. Sayfada)

MC nereye kadar, nasıl gider? Bunu şimdiden kestirmek mümkün değil. Ancak bilinen şudur: Geçtiğimiz yıllarda yüzlerce genci, işçiyi, öğretmeni öldürten MC çetesi, önümüzdeki dönemde cinayetlerine hız verip, baskı ve zulmü arttıracaktır. Halk yığınlarının en küçük bir hak arayışını kurşunla, süngüyle bastırmaya çalışacaktır. MC'nin bizzat kendisi, kanunları rafa kaldırarak, —bugüne kadar kısmen yapmıştır da— açık faşizmi getirmek istiyecektir. MC iktidarda kaldıkça yürüyeceği tek yol budur. Bunda en küçük bir tereddütümüz olmasın. Finans - kapital kestirmeden giderek bir el çabukluğu marifet, satılık bir generaller cuntasını başa geçiremez mi? Olabilir. Finans - kapitalin en son duruşmada varacağı nokta, Anayasasız, kanunsuz, süngülü diktatörlüğünü oturtmaktır. Bu yolda yıpranan Demirel - Türkeş kartlarını kullanabileceği gibi, yıpranmamış, asker veya sivil yeni kartlar da bulabilir. Bu konuda çok tecrübe edinmiştir finans - kapital.

Bu şartlarda sosyalistlere düşen görev nedir? Sosyalistlerin görevi faşizmi önleyerek, buhrandan devrimi üste çıkarmaktır. Halk yığınlarının geçim sıkıntısı hızla yükselmekte, MC idaresine karşı öfkesi birikmektedir. Bu hoşnutsuzluk şimdiden grevlerde ifadesini bulmaktadır. Yığınlar grev hareketleri ile yetinmeyeceklerdir. Grev ve direniş hareketleri daha ileri noktalara sıçrayacak yeni devrimci - siyasî hareketlere dönüşecektir. Sosyalistler Buhranı Devrime dönüştürmekle görevlidirler. Bu ise MC'yi halkın gücü ile düşürmek ve Demokratik Devrimci Halk İktidarı kurmak demektir. Halkın Gücünü mücadeleye sevk edecek olan Halk Cephesidir. Halk Cephesini kurmak için ilk görev, Sosyalistlerin birlik olmasıdır. Birliğin biçimi, Sosyalistler tarafından ortakça tesbit edilebilir. Esas olan, tayin edici olan sosyalistlerin birliğidir. Bu birlik olmadıkça Cephe kurulamaz. Cephe kurulmadıkça faşizm önlenemez, Buhran Devrime dönüştürülemez... Onun için, Sosyalistlerin birinci görevi an geçirmeden Sosyalist Birlik'i kurmaktır.

İMF Çıkmazı

(Baştarafı 1. Sayfada)

mur ücretlerini dondurmalısınız, asgari ücreti düşük tutmalısınız, ekonomik yatırımları kısmalısınız diyorlar. Yerli parababaları ise, bizi fazla sıkıştırmayın, halk nerede ise patlama noktasına geldi, daha fazla yük yükleyemeyiz, bir patlarsa ne sen kalırsın ne de ben kalırım diyor. Yerli parababalarımızın düştüğü durum bu. Yani üstte IMF'nin dikte ettiği şartlar, altta halkın yükselen devrimci potansiyeli, parababalarının çıkmazı burda. Bu da görüşmelerin uzamasına neden oluyor. Görüşmeler uzayınca da kredi sağlanması gecikiyor. Uluslararası para kuruluşları —Morgan Guaranty, Deutsch Bank— yetkilileri **«IMF heyeti ile yapılan görüşmelerin neticelendiğinde»** kredi açacaklarını söylüyorlar. Çünkü işi garantiye almadan tatlı paracıklarını tehlikeye atamazlar. **«Ar değil kâr dünyası bu.» Döviz sağlanmadığı için çaresizlik içinde kıvranan yerli parababalarımız da** (en ilerilerinden Sakıp Sabancı'nın ağzından) **«bu hükümette bu muhalefette sorunlarımızı çözemez, iş birliği yapmalıdır»** diye söyleniyor. TÜSİAD (Türkiye Sanayiciler ve İşadamları Derneği) **«Ekonomi gittikçe daha fazla dışa bağımlı hale geliyor»** diye feryat ediyor. Evet, sayenizde baylar!

Ama uzun sürmez. Emekçi halkın gelişen devrimci mücadelesi sizin de, sorunlarınızın da üstesinden gelecektir.

OKUYUCULARIMIZA

Yer darlığı nedeniyle, bu sayımızda «Vatan Partisi Mücadele Tarihinden Belgeler» adlı yazı serimizi koyamadık. Özür dileriz.

İşçi Sınıfı Partisi'ne Giriş

(Baştarafı 2. Sayfada)

dileri yabancı Parababalarına ne kertede sâdık kul olduklarını saptamak için, hem eski düşmanları kandırılmış Halk yığınlarına ve özellikle Türkiye İşçi Sınıfına gözdağı vermek için, geniş bir sosyalist **sürekavına çıktılar. Uzun ve inceden inceye gizli hazırlıklardan ve provokasyonlardan sonra ansızın gece baskınları yaptılar.** Kanunlara dayanan : **(Daktor Şefik Hüsnü adına bağlı)** Emekçi Sosyalist ve **(Avukat Esad Âdil adına bağlı)** Türkiye Sosyalist **Partileri ile ne kadar kurulu bağımsız** İşçi Sendikaları varsa, **hepsi çoktan kapatılmıştı. Şimdi Sosyalizmin son kılıç artıkları yakalanıp** Kanunsuzluk **suçu ile zındana atıldı.**

Böylece yerli yabancı Parababaları, Türkiye'de Sosyalizmin son erine dek «kökünü kazımış» olmakla övünüyor ve keyifle el sıkıyorlardı. Avukat Orhan Arsal adına bağlı olan küçücük bir siyasî örgüt, adını «Demokrat işçi Partisi» yerine «İşçi Partisi» ne çevirmekten ve kızılan «Sarı Sendikalar» daki militanlarını Polis baskısına karşı protesto makamında istifâ ettirmekten daha etkin iş yapamaz durumda kalmıştı. Kimi sabahlara dek süren bitmez tükenmez demeçli tartışmalar ve çekişmeler, İşçi Partisi Genel Başkanını, bıkkınlıktan çekilmek için «Mühürü teslim edecek adam bulamaz» kötümserliğe düşürmüştü.

4 — VATAN PARTİSİ BAYRAĞI

İşte, Vatan Partisi **o panik karanlıkları içinde her ne olursa olsun İşçi Sınıfı hak ve varlığının, yaşama savaşının bayrağını yere düşürmemek için kurulmuştu. Daha kurulduğu gün, bunca yıl sosyalizm savaşçılığında öldürülmüş kimselerin teröre (zılgıda) meydan okuma gibi gelen bu cüretleri iki satırlık ihbar biçiminde İçişleri Bakanlığına duyurulmuştu. O «ihbar» dışında bütün «Hür Basın» ı ölüm susuşu kaplamıştı. İçişleri Bakanlığı da bütün açık ve gizli provokasyon servisleriyle Adliye avandanlığını** Vatan Partisi **üzerinde sıkı sıkıya odaklaştırmıştı.**

Vatan Partisi savaşı : Şu veya bu iç nedenlerle açılmış gedikten hür boşalış değil, bütün tıkanık bentlerin üstünden atılış oldu. Parababalarının geçişi hoşgörü sosyetesinden yararlanmadığı için, en nankör «Susuş Kumkuması» **sağı solu kaplamıştı. Ömrü hep zılgıt ve susuş kumkuması ortamında geçenler için «İşçi sınıfı cephesinde yeni bir şey» yok idi. Görev var idi. Görev:35 yıllık deneyler açısından, Türkiye'de 1954 yılının, diyelim, 27 Mayıs gecesi İşçi Sınıfı İktidara gelse, 28 Mayıs sabahı, Türk Milletine hangi tekliflerle nasıl bir uygulama sunacağını çok kısa ve çok açık anlaşılır dille belirtmekti. Bu planda 35 yıllı deneylerin** Bilimci Sosyalim **düşünce ve davranış prensiplerine dayandığı kimsece tartışılamazdı ve tartışıldığını da bilmiyoruz.**

5 — «SOSYALİZM» KAKACILARI

Kimi yobazcıklar «Vatan» sözcüğü ile şok geçirmişler. Uğradıkları şokun siyasî «erken bunaklık» larına bir ilâç (şok terapi) olmasını dilemekle yetindik. Kimi «Sosyalizm» esnafı, 30-40 sayfayı geçmiyen Tüzük - Programda «Sosyalizm» sözcüğünün bir kez bile geçmediğine yakındılar. Vatan Partisi'nin Yenicâmi seyyar satıcıları tablalarında satılır halis muhlis «Avrupa Malı» ithalât incik boncuğu için sergileme dükkânı olmadığını kavramıyanlara ne söylenebilirdi ?

«Eleştiri» lâfı o zaman icat edilmemişti. Fâre deliği mızıldanmaları arasında komiklik yarışını hangisi kazandı? Araştırmadık. Program **dediğinin: Madde 1, Madde 2, Madde 3, 4, 5 ve ilh. olarak baştan sona dek birbirini kovalıyan sıra numaraları ile yazılabileceğini, Vatan Partisi Programı'nın ise öyle rakamlanmadığı için «dünyada görülmedik» bir «acayiplik» ile insanı dehşete düşürdüğünü,** «böyle programın olamıyacağını» **söyliyenlere bile rastladık. İşçi Sınıfı Partisinin** «Numara yapmak» **olmadığını anlatmakla uğraşmadık. Ve bütün sıçanları kakalarıyla başbaşa bıraktık.**

6 — V.P. NİN ÖNGÖRDÜĞÜ «BİR GECE»

Şimdi o kakaların meraklıları ve karasevdalıları türedi. İstedikleri kadarını koklayıp yalıya dursunlar. Sıçanların miyde ve beyin sağlığını biz düşünecek değiliz. Vatan Partisi'nin doğuşundan 6 yıl sonra, bir 27 Mayıs gecesi iktidara gelenler, 28 Mayıs sabahı ne yapacaklarını bilemediler. Üniversite müzesinin Avrupa ithalât malı eczahanesinden Farmasötik **(ilâçcil) iktidar reçeteleri istediler.** Farmasonik **«Adem'i İktidar» haplarından başka bir şey bulamadılar. O yaldızlı hapları yuta, yuttura, Antika ve Modern Parababalarına daha büyük vurgun mutlulukları sağlamış duruma düştüler.**

Neden? Çünkü «Türkiye İşçi Sınıfının Sosyal Varlığı» 25 yıl önce yazıldığı halde, gözlerine çarpmamıştı. «Köy» lerinin ötesini göremiyorlardı. İşçi Sınıfı Partisinin Minima Programı olan Vatan Partisi Programını ise, en çok «Keskin Solcular» hasıraltı etmek uğruna ellerinden geleni yapıyorlardı. Parababaları ile Keskin Solcuların bu değme «işbirlikçiliği» hangi «sosyalizm» sebzelerini buram buram püskürttü? Hiç değilse 1971 yılı başında, hepsi en kör göze batarca ortaya çıktı.

Yalnız bir şey unutuluyor. Bir gece İşçi Sınıfı iktidara gelse, ertesi sabah Türk Milletine hemen sunabileceği uygulama olarak Vatan Partisi'nin Tüzük ve Programı her zamankinden daha kaçınılmaz aktüelliğini (günün konusu oluşunu) koruyor. Hiç değilse 27 Mayıs'tanberi ardarda birbirini kovalıyan olaylar öyle bir Tüzük ve Program'ın Türkiye için peynir - ekmek kadar gerekli olduğunu suyun yüzüne çıkardı. O ilk biçimi ile vatan Partisi Tüzüğü ve Programı, bugün de iş yapmak istiyen için hiç kafa çatlatmıyan ve işi karıştırmıyan pratik direktifli plân özetidir.

7 — TÜZÜK ŞEMASI

Tüzük 7 sayfa içinde her biri 4 er bentlik 13 maddeye sığdırılmıştır. Bu 7 sayfadan 1 sayfası Programın özetini sentezleştiren 2. AMAÇ (Gaye) maddesidir. 2 sayfası, 4 er bağlantılı 4 madde ile Parti ÜYE'liğinin ana çizgilerini göze batırır. Bu üç sayfa, her militanın bir günde ezberliyeceği ve bir daha unutamıyacağı denli kısa, açık, keskin ÖRGÜT ANA - PRENSİPLERİ**'ni derler.**

Bu Ana - Prensipleri kavrıyan ve zekice uygulıyabilen her İşçi-Köylü yurttaş, gözüne hiç bir İşveren ve Aydın gevezeliğinin kül atamıyacağı yalın kılınç Partili olabilir. Geri kalan 9-10 Tüzük **Maddesi: İşveren kural ve formalitelerinin (biçimlemelerinin) kör kuyusu içinde çarpılmadan yönelişi sağlamakla kalır. O** yönelişte **hiç bir işsiz avukatın, İşçilerle Köylüleri bunaltacak Hukuk Kırkanbarı'na çanak tutulmaz. Canlı Parti** ORGAN**larının düşünce ve davranış girişimlerine kıyasla dinamizm sağlanır.**

Tüzük budur.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Sosyalist

ARANANLAR!..

...... Tarihinde üç tane açıkgöz, uyanık, zeki, akıllı, rezil, kepaze, utanmaz adam ARZU MOBİLYA ismiyle evlerde kullandığımız, masa, sandalye, koltuk, kütüphanelik vesair şeyleri yapmak için nereden buldularsa (!) sermayelerini birleştirip bir fabrika kurarlar.

Birkaç tüccarla anlaşıp mallarını satacak yerleri de örgütleyip dönerler fabrikaya.

Fabrika Rami Kışla Caddesi Sanai Sitesi No. 36'da **üçüncü kattadır.** Asansör yok. Gelen hammaddeyi, üretilen malları nasıl çıkarıp indireceklerdir?! Efendim işsizler ordusu zaten iş beklemiyor mu? Al sana iş... Böylece bir ilân asılır: **İşçi aranıyor.** Mobilyacı, kalfalar, çıraklar müracaat o kadar çok olur ki, şehvetten gözleri döner sayın patronların birkaç kalfa ve de 50 tane çırak, yardımcı, işçi alınır. Fabrika çalışmaya başlar. Bilindiği gibi sabah **saat 7** iş başı, akşam saat 7 bitiş. İki ay böyle devam eder. Herkes memnun. Memnun olmayan zamandır!

İkinci ay sonunda işçilerin içinden azılı gangster, kanlı komünist, yanlarındaki fabrika ve atelyede işçilerin 8 saat çalıştığını, kendilerinin de o kadar çalışması gerektiğini anlatır arkadaşlarına. Bu düşünce derhal benimsenir. Çünkü odun, masa, sandalye, koltuk taşımaktan, merdiven inip çıkmaktan dizlerinin dermanı gitmektedir. Bir isteksizlik hoşnutsuzluk başlar iş yerinde. Bunu derhal farkeden usta başı (iyi para almaktadır, iyi beslenmektedir) patrona durumu anlatır. Patron hemen harekete geçer; yeni bir işçi daha alır veya çocuklardan birini çeker konuşur (zaten yaşları 15 - 16 dır). Kimdir bu hoşnutsuzluğu yaratan? Yüksek sesle düşünen cani, mal düşmanı, azılı komünist derhal bulunup büyük hakaretlerle işten atılır.

Aradan 3 ay daha geçer. Bu ara patron gıdasızlıktan, beslenememekten beti benzi sararan çocukları birer birer işten atar. Ama o kahrolası hoşnutsuzluğu bir türlü atamaz fabrikadan. Yine aynı oyunlar oynanmaktadır (aman sigortacı geliyor; bütün gençler kaçar fabrikadan). Genç işçilerden bu işi çözmeye meraklı bir kaç tanesi yanlarındaki fabrikanın sendikalı olduğu için 8 saat çalıştığını, cumartesi, pazar, bayram izni yaptığını yine sendikalı olduğu için yol parası, kömür parası aldığını öğrenir. Hemen koşar fabrikasına, başlar sendikayı anlatmaya. Yine kötü adam, yine bir komünist atılır fabrikadan, yine işçiler yenilenir. Ama iş Ağaç İşçileri Sendikasına intikal etmiş, sendikacı sendikal örgütlenmeyi anlatmıştır. O günden sonra dikkatlice örgütlenir gençler, genç işçiler.

Patronların kârdan gözleri döndüğü bir sırada DİSK'e bağlı ASİS sendikası yetkiyi alır, 50 işçiden 40 tanesi için.. Eyvah!!!! «Hayın işçiler, kötü işçiler, yidiği ekmeğe nankörlük eden işçiler; nasıl yaparlar **bunu bana!»** Patronlar hemen faaliyete geçer. Önce baba pozlarıyla, **«sendika da neymiş, ben zaten size zam yapacağım. Ama görüyorsunuz, hiç kâr etmiyorum. Zaten elektrik te gelmiyor. Sendikadan istifa edin»** der. Ama işçiler kararlıdır; ancak örgütlendiklerinde, patrona dur diyebileceklerini anlamışlardır. Bu sefer patronlar baskı yapar, küfrederler, dövdürmeye kalkarlar. Ama yine çözülmek yok. O zaman işte sayın ve sevgili patronlarımız bir pazar günü gelip bütün malı, fabrikayı arabalara koyup daha önce ayarladığı başka bir yere taşırlar. Pazartesi sabahı işe gelen işçiler şaşırır, sendikaya koşarlar; Polis getirirler. Ama nafile. Çünkü onlar Apollo'ya binip ayda yeni bir fabrika kurdular. İşte böyle... Halkımızın evinde kullandığı eşyalar, üzerine giydiği elbiseler hangi şartlar altında yapılıyor? Bir düşünün.

İş yerinden paralarını bile alamayan genç işçiler, böylesine bir oyundan geçip **«karamanın koyunu sonra çıkar oyunu»**nun nasıl oynandığını öğrendiler.

Halkımızdan istediğimiz, bu namussuz, rezil, üç kâğıtçı, ahlâksız, azılı gangasterleri, anarşistleri gördüğü her yerde bize ve en yakın polis karakoluna bildirmelerini rica ederiz.

H. ŞENYÜKSEL

SOSYALIST'E MEKTUP

Bizler Akçakale D.S.İ (Devlet Su İşçileri) Şantiyesinde çalışan bir gurup SOSYALİST GAZETESİ okuyucusuyuz.

SOSYALİST'in, işçilerin, yoksul köylülerin, tüm ezilenlerin iktidar mücadelesine ışık tutan, hayatın bütün alanlarında «FİNANS KAPİTAL OLİGARŞİSİNİN» yalan ve demogojisine teşhir eden, olayların bilimcil çözümlenmesini yapan, pahalılığa, işsizliğe, zulüm ve sömürgeciliğe karşı verilen bilimcil silahı olduğuna inanıyoruz.

AKÇAKALE D.S.İ İşçilerinden SOSYALİST'e Devrimci Selamlar.

AKÇEKALE D.S.İ İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ VE ZAFERİ

Tüm Türkiye'de zamlara, sömürüye ve zulme karşı direniş hareketleri, işçilerin, yoksul köylülerin tüm ezilenlerin birliği ve mücadelesi karşısında parababaları baskısı ve zulümlerini dahada katmerleştirmiştir. Uyanış hareketlerinin geliştirdiği her yerde parababalarının baskı ve provakasyonları artmıştır. Bunun bir örneği de AKÇAKALE'DE yaşadık.

Akçakale'de D.S.İ İşçileri olarak, bizlerde Finans-Kapital veledi Faşist şantiye şefinin baskı ve zulmü karşısında yılmadık. FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA İşçi sınıfının düşünce ve davranışına uygun hareket ettik. Faşist şantiye şefinin gerici baskı ve şiddetine karşı, işçi sınıfının devrimci şiddetiyle karşı koyarak, ona gereken dersi verdik.

Finans-Kapital veletleri biz işçileri, hala Şapa damın köylüsü batak dükkanın esnafı belliyor. Bilmiyor ki dünün köylüsü ve esnafı olan bizler İşçi olur olmaz «BU BÖYLE GİTMEZ'İ» söylüyor ve söyletiyoruz.

Şantiye de mevcut tabanı olmayan faşist şef, işe başladığı ilk günlerden, Burjuvazinin çok meşhur «BÖL YÖNET» politikasını uygulamış, devrimci işçi arkadaşları, kırdırtmaya çalışmıştır. Fakat yiğit işçi arkadaşlar bu veledin oyununa gelmemiş ve devrimci işçi arkadaşlarla bağlarını daha da bir pekiştirmişlerdir. Oyunun sökmediğini şef hırsını, günün 9 saati kazma-kürek sallayan işçi arkadaşların yövmiyelerini delmekle çıkarmaya çalışmıştır.

10 Ekim'de, hergünkü hırsıyla araziye gelen faşist şefe, ,yövmiyelerin delinme gerekçesi sorulduğunda «hiç bir gerekçe görmüyorum, bundan böyle de devam edecek» diye yanıtlamıştır. Çalıştığımız halde yövmiyelerimizin delinmesine müsaade etmiyeceğimizi gerekli mercilere Bölge Başkanlığına, Sendikaya ve gerekirse Cumhurbaşkanlığı'na başvuracağımızı belirttiğimizde, «Başlarım sizin Bölge Başkanınıza da, Cumhur Başkanınıza da» şeklinde ana-avrat küfür etmiştir. Ardından bir arkadaşımızın elinden acemice aldığı kürekle arkadaşımızın üzerine saldırmıştır. Bu arada elindeki kürekle ayağını hafif bir şekilde yaralamıştır. İşçi arkadaşımız faşist şefin şiddetine karşı koyunca faşist şef selameti kaçmakta bulmuştur.

5 Ekim günü sözümona servis ile (Traktör) iş yerine giderken servisten (!) düşerek beyin kanaması geçiren Devrimci İşçi arkadaşımız Celal Karabulut'a sadece 4 günlük rapor verildiği halde (ki bu raporunda, -mesele saptırılarak kazanın işyerinde olması yalanı uydurulmuştur. Bölge Başkanlığında iptal edilmesinide belirtmekte yarar var) 10 Ekim günü kendi sıyrığı ile araya aracı konularak tabiplikten 12 günlük rapor alınarak, Faşist Şantiye Fevzi Gençler Mahkemeye başvurmuştur. Bu arada Finans-Kapital veledi seyyar jandarma başçavuşu kendisine akıl hocalığı yaparak, olaylara adı geçen 27 işçiyi şikayet etmekle birşey elde edemiyeceğini, bunların arasından en bilinçli 3 işçiyi seçmesini söylemiştir. Ki 3 Devrimci İşçi arkadaşımız alınan 12 günlük rapora dayanılarak tutuklanmıştır. Aynı durum karşısında 27 işçi arkadaşımızın şikayeti nazara alınmıştır.

Hemen ardından Finans Kapital veletleri kendi koydukları kanunları çiğniyerek, kanunsuz ve gayri resmi bir lokavt ilan etmişlerdir.

11 Ekim günü tüm işçiler olarak, tüm kararlılığımızla şantiyeye geldik. Taleplerimiz doğrultusunda hareket edeceğimizi, ilkelerimizden taviz vermiyeceğimizi ve dayanışma içersinde direneceğimizi belirttik.

Devrimci işçi arkadaşımızın serbest bırakılmadan, işyerimiz açılıp iş başlamadan, delik yövmiyelerimiz doldurulmadan şantiyeyi terketmiyeceğimizi söyledik.

Devrimci işçi arkadaşlarımızın hazırlamış olduğu taleplerimizi yansıtan pankartlar direniş yerine yerleştirildi. «FAŞİZM SÖMÜRÜ VE ZULÜMDÜR SONU HALKIN ELİNDE ÖLÜMDÜR. KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI. İŞÇİLER BİRLEŞELİM. YAŞASIN D.S.İ İŞÇİLERİNİN HAKLI MÜCADELESİ. v.b.» pankartlar direnişimize renk katmış söylenen işçi marşları hareketi pekiştirmiştir.

Polisin dağıtma çabası boşunaydı. İşçi arkadaşlarımız eskisi gibi polisi görünce elindeki çapası yere düşmüyor, gözünün içine bakabaka kanun var diyordu.

Ardından Bölge Müdürü gelerek tehtidlerle direnişi pasifize etmek istemiş fakat işçi arkadaşlarımızın «Kahrolsun patronlar» sologanı tehtidlerini boğazına tıkamış ve jandarmaya sığınmakta yarar gören Bölge Başkanından sonra TÜRK-İŞ'li Sendika ağalarının barışçıl bir tavırla işçi arkadaşları uyutmaya çalışması da «KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI» sologanlarıyla bastırılmıştır.

İşçi arkadaşlarımızın FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA mücadelesindeki kararlılığı örgütlü halkın yenilemiyeceği bilincine erişmiş kafa yapıları, işvereni yumuşamaya zorlamış ve taleplerimizi kabul ettiğini, tutuklu arkadaşların çıkarılması için hemen gerekenin yapılacağını delik yövmiyelerin doldurula-

(Devamı 3. Sayfada)

Vatan Partisi İstanbul İlinin MESS'in Lokavt Saldırısı İle İlgili Bildirisi

● Madeni Eşya İşverenleri Sendikası ilân ettiği lokavt ile metalurji işçilerine saldırılarını daha da arttırdı. Aşağıda Vatan Partisi İstanbul il örgütünün bu konu ile ilgili bildirisini veriyoruz.

KARDEŞLER..!

İşçi sınıfının mücadelesini engellemek ve saltanatlarını rahatça sürdürebilmek için parababalarının birleşerek kurduğu MESS bugün açıkça Türkiye İşçi Sınıfının en bilinçli ve en örgütlü kesimi olan Metal işçilerine LOKAVT silâhıyla SALDIRIYOR! Türkiye'de resmî ağızlar bile üç milyondan fazla işsiz olduğunu söylüyorlar. Ama aslında bu sayının 8-9 milyon civarında olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Hayat pahalılığı ise Cumhurbaşkanını bile şaşırtacak seviyede. Buna rağmen ihtiyaç maddelerini alabilmek için, saatlerce kuyruklarda beklemek gerekiyor.

Gaza kuyruk, tuza kuyruk, ekmeğe kuyruk, pirince kuyruk, yağa kuyruk, oduna - kömüre kuyruk; kısacası kuyruğa girmeden alış-veriş yapmanın olanağı kalmadı.

Bu kadar ihtiyaca rağmen, bu kadar az üretime rağmen parababaları niye sürekli işçi çıkarıyor, üretimi daha da düşürüyorlar? Bunu ne için yapıyorlar?

Parababaları kriz içinde. Türkiye ekonomisi iflâsda. Bütün çabaları o iflâstan kurtulmak. Ama bedelini işçi sınıfına ödeterek kurtulmak.

Yerli parababaları bugünlerde emperyalist efendileri olan Uluslararası Para Fonu'ndan (İMF) para dileniyorlar. Emperyalist efendi: «Para veririm ama bir şartım var» diyor. Bu şartı yerli parababalarının üretimi kısması ve Türkiye'de emperyalist efendilerin mallarının satılması. Yerli parababası emperyalist efendiden emir aldı mı, durur mu hiç? Hemen üretimi kısma, yani fabrikaları çalıştırmama yoluna girdi. Yeter ki para gelsin, her şeyi yapar bu, Allahları, dinleri, imanları para olan, yürekleri para için çarpan, kanları para için akan yerli Finans-Kapitalistler. Başka hiç bir şey onlar için dert değil. Üretimi kısınca, fabrikayı kapatınca, binlerce işçi sokakta kalıyormuş, ihtiyaç maddeleri dışarıdan geldiği için daha da pahalanıyormuş. Onların düşündükleri tek şey içine düştükleri krizden ne yolla olursa kurtulmak, ama kendilerine zarar gelmeden.

Parababalarının bu arada halletmek istedikleri ikinci bir dertleri daha var: Grup Sözleşmesi. Yani iş kolu seviyesindeki tüm işçileri kapsayan toplu kölelik anlaşması. Gangster Sendikacılığın temsilcisi TÜRK - İŞ'le yaptıkları bu tür sözleşmeyi DİSK'le de yapmayı plânlıyorlar. Bunu DİSK'e kabul ettirdiler mi, hem aynı iş kolundaki tüm işçileri bir sözleşmeyle en az iki yıl rahatları bozulmadan, mallarına istedikleri fiatı koyarak sömürecekler. Hem de kandırarak yanlarına aldıkları küçük işletme sahiplerinin iflâsını sağlayıp, bir iş kolunda sadece kendilerinin hakim olmasını sağlayacaklar.

İşsizliğin, pahalılığın cehennem haline geldiği bugünlerde parababalarının merhametine sığınacak değiliz.

BİZİ BİZDEN BAŞKA KURTARACAK KİMSE YOKTUR..

Parababalarından örgütlenme biçimlerini örnek almalıyız. Onlar nasıl kendi ekonomik çıkarlarını koruyan sendikalarda, kendi sınıfının iktidar savaşını veren bezirgân partilerinde örgütlenmişler, bu sayede kırk milyon Türkiye halkını sömürüyorlarsa, bu sömürüye son vermek için ekonomik çıkarlarımızı savunan sendikalarda örgütlendiğimiz gibi sınıfımızın iktidar mücadelesini veren gerçek partimizde de örgütlenmek zorundayız.

Bütün sosyalistler, demokratlar, yurtseverler, işçi sınıfına oynanmak istenen bu oyun karşısında kayıtsız kalmamalıdırlar. Birleşip, Metal İşçileriyle dayanışmaya girip Finans - Kapital cephesine karşı birlikte mücadele etmeliyiz. O cephenin bir parçası olan MESS karşısında işçi sınıfımızın yenilmemesini istiyorsak bunu yapmaya mecburuz.

KAHROLSUN FİNANS - KAPİTAL CEPHESİ
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ
KAHROLSUN MESS
YAŞASIN HALK CEPHESİ
YAŞASIN VATAN PARTİSİ

VATAN PARTİSİ
İSTANBUL İL ÖRGÜTÜ

Yeni Aşamada Eski Parola:

Birim Derneklerinden Federasyona!

Bugünlerde üniversiteler açılmaya başladı. Aslında ne zaman açıldığı ne zaman kapandığı belli değil. Ama, işte adet yerini bulsun cinsinden; **«Ekim ortası ile Kasım başı arasında üniversiteler açılıyor».** Bu açılışa biraz baktığımız zaman önümüze şu çıkar: Bazı üniversitelerimiz geçen Haziran, bazıları geçen Şubat'ın, bazıları da bir sene öncesinin açılışını yapmaktalar. Ayrıca bu açılışın ne kadar süreceği de belli değil... Yani üniversitelerimizin tam bir BUNALIM içersinde. Ne zaman açıldığı, ne zaman kapandığı, ne kadar süre eğitim yapıldığı, yapılırsa şayet nasıl eğitim yapıldığı belli değil. «Her koyun kendi bacağından asılır» misali her üniversite, hatta her fakülte bin dereden su getirerek ite kaka eğitimini tamamlamaya çalışıyor. Ama nafile! Olmuyor. Olmaz da. Çünkü, üniversitelerimizdeki bunalım toplumumuzdaki bunalımdan ayrı düşünülemez, onun ürünüdür. Bugün topluma egemen parababaları çetesi bir bunalım içinde. Sömürücü finans-kapital beyleri bu bunalımdan çıkabilmek için sömürüsünü daha da arttıracağı, açık faşist bir diktatörlüğü düşlüyorlar, işçi sınıfı ve halk ise gerçek demokrasi için mücadele veriyor. Elbette üniversiteli genç bu bunalımın dışında değildir. Üniversite gençliğinin ufak bir azınlığı kimi kandırılarak, kimi satın alınarak finans-kapitalin maşası olurken, büyük çoğunluğu ise içinden, halktan yana saf tutuyor. Yani kısaca söylemek gerekirse toplumumuzdaki bu bunalım, halkımızın lehine çözümlenmedikçe üniversitelerimizdeki bunalım da devam edecektir.

MC iktidarı, üniversitelerdeki bunalımın yaratıcısı olduğu halde «Anarşiye son verilmelidir» diye adice demagojiler yapıyorlar. Güya «Anarşiyi yuvasında ezmek» için, üniversitelerle ilgili özel «tedbir» lerin amacı; üniversiteleri iktidarın karakolları ve «Ülkü Ocaklarının» şubesi haline getirmektir. Artık burjuva demokratlarının bile kabul ettiği faşist-polis işbirliği, bu «tedbir» lerle tam anlamıyla gerçekleştirilmiştir.

Öyle ise bu «asayiş» saldırısına karşı koymak tüm demokrat-yurtsever devrimci üniversitelilerin görevidir. Üniversiteliler şimdi son derece PLANSIZ - ÖRGÜTSÜZ - KOORDİNESİZ - DAĞINIK olarak, faşist çetelerin tayin ettiği alanda mücadele veriyorlar. Bu elbette son derece PLANLI - ÖRGÜTLÜ - SİSTEMLİ çalışan faşist maşaların, çok ufak bir azınlık oldukları halde üstünlüğünü ve birçok okulu İŞGAL etmelerini sağlıyor.

Bütün bunların önlenmesi tüm üniversitelilerin, dar grup çıkarlarını bir yana bırakarak bir avuç faşiste karşı birliğinden geçer. Bütün fakültelerde faşistlerin dışında tüm öğrencileri içine alan BİRİM DERNEKLERİ kurulmalıdır. Bazı arkadaşlar faşistlere karşı mücadele için DİRENİŞ KOMİTELERİ'ni önermekteler. Bu «Direniş Komiteleri»nin görevleri Birim Derneklerinin görevlerinden sadece bir kısmını kapsar. Öğrencilerin tümünü «Direniş Komiteleri»nde değil, fakat birim Derneklerinde bir araya getirmek kâbildir.

Faşist çetelerin saldırısı, üniversite öğrencilerinin dağınıklığı, örgütsüzlüğü, fakülte çapında teşkilatlanma zorunluluğunu dayatmıştır. «Direniş Komiteleri» fikri bu ihtiyaçtan doğmuştur. Ama bu ihtiyacı karşılamaktan uzaktır. Birim Dernekleri hayata geçirilmedikçe bu «Direniş Komiteleri» öğrenci kitlesinden kopmuş, bir avuç yiğit devrimci çetesi gencin haline

(Devamı 3. Sayfada)

GENÇLİK: 14

Gençlik Orgütleri Ve Orgütlenme Onerileri: 5

● GSB'li arkadaşların örgütlenme üzerine önerilerini ufak tefek kusurları varsa da olduğu gibi almayı gerekli görüyoruz. İyi bir hareket noktası vermekte ve şimdiye kadar daha iyisine rastlamadık.

ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİ VE ÖRGÜTLENME SORUNU

B. GÜRSOY

Hızla gelişen olaylar üniversite gençliğinin nasıl örgütlenmesi gerektiği sorununu tekrar gündeme getirmektedir. Olaylar kendilerine üniversite gençliğinin kitle örgütü diyen örgütlerin, yapısal bozukluğunu ve yetersizliğini bir kere daha ortaya koymuştur. İkili bir yapı gösteren bu örgütler, gün geçtikçe tabanlarından tecrit olmakta ve hızlı bir yokoluş süreci içine yuvarlanmaktadırlar. Daha baştan yanlış bir örgütlenme anlayışıyla oluşturulan bu tip dernekler, üniversite gençliğinin yığın örgütleri olmaktan oldukça uzaktır. Zaten bir yandan kitle örgütleri, diğer yandan ise kadro örgütü olma amacında olan bu tip örgütlerin, dün olduğu gibi bugün de iflasa sürüklenmeleri kaçınılmazdı. Üst üste gelişen hareketler, bu tip örgütlerin yetersizliğini bir kere daha ortaya koymuş ve iflaslarını hızlandırmıştır.

Üniversite gençliğinin her türlü örgütlenmesinin nasıl olması gerektiğini tayin etmek için, gençliğin bu kesiminin toplumsal yapı içerisindeki yerine ve rolüne bakmak gerekir.

ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN YAPISI

Öğrenci gençliğin, sınıflar karşısındaki durumunun ne olduğunu ve ne olması gerektiğini incelememiz gerekmektedir. Genel olarak gençlik kesiminin bir parçasını oluşturan üniversite gençliğinin sınıf mücadelesi içindeki yerini doğru bir şekilde tesbit etmek zorundayız. Bugün Türkiye'de üniversite gençliği, ülkenin sorunlarına olan ilgisi ve buna karşı yürüttüğü mücadele açısından önemli bir yer işgal etmektedir. Gençliğin en aydın kesimini oluşturan ve mücadelede önemli bir yeri olan üniversite gençliğinin de doğru bir şekilde örgütlenmesi ve yönlendirilmesi, işçi sınıfı mücadelesi açısından oldukça önemlidir. Hele burjuvazinin, gençliğin bu kesimi üzerinde oyunlar oynadığı, mücadelesini provoke etmeye çalıştığı dikkate alınırsa, meseleye daha önem verilmesi zorunluğu ortaya çıkar.

Üniversite gençliği, toplumsal gelişmeden toplumsal olaylardan bağımsız değildir. Toplumun sınıflara bölünmüşlüğü karşısında, gençliğin bu kesimi mutlaka bir bütünlük göstermez, gösteremez. Kendisine has bazı özellikleri olsa da, öğrenci gençlik sınıflardan ayrı değildir. Bünyesinde toplumsal parçalanışı ve toplumsal çelişkileri, uzlaşmaz sınıfların çelişkilerini taşır.

Bugün öğrenci gençlik içerisinde zaten bu bölünmüşlük, parçalanmışlık vardır. Öğrenci gençliğin bu kümelenişini kabaca şöyle sıralayabiliriz: Gericiler, ilgisizler, reformistler ve sosyalistler. Sosyalist kesimi de ikiye ayırabiliriz. Keskin (!) sosyalistler veya üniversite sosyalistleri ve işçi sınıfı sosyalistleri.

Öğrenci gençlik içerisindeki bu siyasi kümelenme, toplumdaki bütün siyasal kümelenmenin genel bir görünümüdür. Bu şekildeki kümelenmenin ilk bakışta sınıfsal bölünmeye uygun düşmediği ileri sürülebilir. Ama bu temelsiz bir iddia olur. Sınıfsal bölünme, siyasal bölünmenin nihai temelidir. Ve son tahlilde bu bölünmeyi belirler. Ama bu nihai temel ancak tarihsel gelişme süreci içinde ve bu sürece katılanların ve bu sürecin yapıcılarının bilinci yükselirken ortaya çıkar. Buna ancak amansız ve acımasız bir sınıf mücadelesi sonucunda ulaşılabilir.

Öğrenci gençliğin bu kümelenişi, işçi sınıfı sosyalistlerinin önüne yerine getirilmesi gereken iki görevi koyar.

İşçi sınıfının bilimine, sosyalizme inanan, işçi sınıfı sosyalistlerini bir çatı altında toplamak, öğrenciler arasında sosyalizmin ajitasyon ve propagandasıyla sosyalist düşünceyi yaymak ve kendilerine sosyalist demelerine rağmen, devrimci sosyalizmle, işçi sınıfı sosyalizmi ile ortak hiç bir yanları olmayan kimselerle ve bunların sosyalizm anlayışıyla mücadele etmek, bunları teşhir etmek.

İkincisi: Gericilerin haricindeki tüm anti-faşist, anti-emperyalist öğrenci kesimini demokratik kitle örgütleri içerisinde toplamak, her akademik ve demokratik öğrenci hareketlerini daha bilinçli ve daha tutarlı hale getirmek.

Biz, genel olarak gençliğin ve özel olarak da üniversite gençliğinin en ileri unsurlarının yani sosyalist unsurlarının bir çatı altında toplanması gerektiği ancak bundan sonradır ki bunları işçi sınıfının politik mücadelesine doğru bir şekilde kazandırmanın mümkün olduğunu söylediğimizde, karşımıza «bölücülük» iddiasıyla çıkılmıştır. Üniversite gençliğinin «devrimci birliğini» bozduğumuz, «gruplara» ayırdığımız iddia edilmiştir. Yukarıda belirttiğimiz gibi öğrenci gençlik bir bütün değildir. Bünyesinde siyasi kümelenişi yansıtır. Bu da bize şunu gösterir, öğrenci gençliğin bütünü sosyalist değildir ve hiç bir zaman da bir bütün olarak işçi sınıfının yanında yer alamaz. Biz işçi sınıfı yanında tavrını koyan gençlik kesimi örgütlemek zorundayız ve örgütleyeceğiz. Üniversite öğrencisinin «devrimci birliğinden» bahsetmek siyasi kümelenmelere rağmen bunun olabileceğini iddia etmek boş laflardan öteye gidemez. Eğer bize bunlardan dolayı, yani sınıfsal bölünmelere uygun olarak gençlik kesiminin örgütlenmesinde ısrar etmemizden dolayı «bölücü» deniyorsa, bu doğrudur.

Biz Genç Sosyalistler Birliğini kurmakla bu anlamda «bölücülük» yaptık ve yapacağız. Bundan sonraki mücadelemizde de, eylem alanlarımızdan biri olan üniversite gençliğinin bu anlamda «parçalanması» için çalışacağız. Çünkü sınıf mücadelesi, bizi, bu anlamda bu «bölücülüğü» yapmaya zorlamaktadır. Gittikçe keskinleşen sınıf mücadelesi, işçi sınıfının hakim sınıflara karşı verdiği iktidar mücadelesi, bunu gerektirmektedir. Biz üniversite gençliğinin sosyalistlerini ayrıca örgütlemek ve böylece bunların işçi sınıfının siyasi mücadelesi ile bağlarını sağlamak zorundayız. Bunun için de bu anlamda «bölücülük» yapmaktan kaçınmayacağız.

Üniversite gençliğinin, toplumsal bölünmeye uygun olarak bölündüğünü görmemezlikten gelmek, toplumdaki siyasal kümelenmenin, üniversite gençliği içerisinde de aynen yansıdığını görmemezlikten gelmek ve bütün bunların karşısında üniversite gençliğinin «devrimci birliği» çığlıkları atmak, meseleye sosyalizm bilimi ışığında bakmamak demektir.

Öğrencilerin, siyasal kümelenmesi bir bütün olarak toplumdaki siyasal kümelenmeyi yansıtır. İşçi sınıfı sosyalistleri, siyasetçe birbirine benzemez kümelerin, en bilinçli ve en tutarlı bir biçimde ayrılması için çalışırlar. Bir yandan öğrenci gençliğin sınıfsal bölünmesine uygun olarak onun sosyalist örgütlenmesini sağlarken, diğer yandan da en geniş öğrenci kesiminin demokratik dernekler içerisinde toplanması için mücadele ederler.

(Devamı 3. Sayfada)

Sosyalist
DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ GAZETESİ
Haftalık Siyasî Gazete (Şimdilik 15 Günde Bir Çıkar)
Sahibi: Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür: Mehmet Akyol / Adres: Nuruosmaniye Cad. Garant İş Hanı No: 36 - 2/7 / Dizgi - Baskı: Murat Matbaacılık Koll. Şti. Tel: 27 45 71 / Son Baskı Tarihi: 2 Kasım 1977 / Abone Şartları: 6 Aylık 36 TL., Yıllık 72 TL.